

„Mergând, învățați toate neamurile...” (Matei 28, 19)

Viața școlii tale

Nr. 16 (ianuarie—iunie) 2024

REVISTĂ ȘCOLARĂ DE CULTURĂ, SPIRITUALITATE ȘI CREAȚIE

**Mitropolitul Pimen
Georgescu**

Pr. Dumitru Furtună

PF Părinte Patriarh Daniel

Pr. Constantin Muha

*Rememorăm trecutul,
Valorificăm prezentul,
Conturăm viitorul.*

Colegiul de redacție

Președinte,

Înaltpreasfințitul Părinte TEOFAN,
Arhiepiscopul Iașilor și
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Vicepreședinte,

Director,

Pr. prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Coordonatori,

Prof. Cristina-Ionela Ignat

Pr. prof. Cosmin-Constantin Pristavu

Prof. drd. Vlad Istrate

Redactori,

Cadre didactice

Elevi și absolvenți

Colaboratori

Tehnoredactare și design,

Pr. Cosmin Pristavu

Corector,

Prof. Cristina Ignat

Adresa redacției:

Str. Poștei, nr. 14, mun. Dorohoi, jud. Botoșani

Email: semdorohoi@yahoo.com

www.facebook.com/seminaruldorohoi

Cod poștal 715200

Tel. / fax. 0231611961

„Viața școlii tale” este o revistă școlară de cultură, spiritualitate și creație, cu apariție semestrială, realizată de elevii și profesorii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.

Revista apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

Responsabilitatea pentru articolele publicate în revista „Viața școlii tale” revine în exclusivitate autorilor. Lucrările, ilustrațiile și fotografiile cuprinse în această revistă pot fi reproduse, preluate sau utilizate numai cu menționarea sursei.

Editura Prospexi

**Tiparul executat la Tipografia Cprint
Dorohoi, 2024**

Cuprins

<i>Cuvânt înainte .....</i>	<i>p. 2</i>
<i>Simpozion județean organizat la Seminarul Teologic din Dorohoi, ediția a II-a.....</i>	<i>p. 3</i>
<i>Unirea Principatelor Române și contribuția Bisericii Ortodoxe Române.....</i>	<i>p. 7</i>
<i>Pelerinajul Pe urmele Sfinților.....</i>	<i>p. 9</i>
<i>„Eminescu reprezintă trecutul, prezentul și viitorul”</i>	
<i>Activitatea „Numai Poetul...”.....</i>	<i>p. 10</i>
<i>Sfinții Trei Ierarhi, ocrotitorii învățământului teologic, cinstiți la Seminarul din Dorohoi.....</i>	<i>p. 11</i>
<i>Teologul și vocația sa la Sfinții Trei Ierarhi.....</i>	<i>p.14</i>
<i>„Împreună prindem curaj” Program de prevenire a violenței și a infracțiunilor în mediul școlar.....</i>	<i>p. 15</i>
<i>Proiectul Împreună prindem curaj. Concursul tematic „Fii antiviolentă!”.....</i>	<i>p. 16</i>
<i>Sprijinul este la o vorbă distanță: Harta prieteniei.....</i>	<i>p. 17</i>
<i>Prevenirea faptelor de bullying comise în mediul școlar între elevi.....</i>	<i>p. 17</i>
<i>Lansare de carte: Tatăl minciunii.....</i>	<i>p. 18</i>
<i>Lansare de carte: Iar numele Fecioarei era Maria.</i>	
<i>Maica Domnului din perspectivă interreligioasă.....</i>	<i>p. 19</i>
<i>Eroi au fost, eroi sunt încă!.....</i>	<i>p. 20</i>
<i>„Prietenul credincios este leacul vieții”. Reflecții despre carte și autor.....</i>	<i>p. 21</i>
<i>Curs de educație rutieră .....</i>	<i>p. 23</i>
<i>Binele făcut se duce dincolo de veșnicie!.....</i>	<i>p. 24</i>
<i>Poezie „Eu nu scriu”.....</i>	<i>p. 25</i>
<i>Darul vieții – taină și adevăr.....</i>	<i>p. 26</i>
<i>Premii pentru corurile Seminarului Teologic.....</i>	<i>p. 27</i>
<i>Împreună construim pentru viață.....</i>	<i>p. 28</i>
<i>Festivalul național „Mărțișor dorohoian”.....</i>	<i>p. 28</i>
<i>Promovarea ariilor naturale protejate din județul Botoșani, în Săptămâna Verde.....</i>	<i>p. 29</i>
<i>Cultură și credință fără graniță .....</i>	<i>p. 30</i>
<i>Festivalul „Paroles et théâtre” .....</i>	<i>p. 32</i>
<i>Excursia „Bucurie în natură.” .....</i>	<i>p. 32</i>
<i>Atitudinea elevului față de corupție.....</i>	<i>p. 33</i>
<i>Grigore Vieru – poet al sufletului românesc.....</i>	<i>p. 34</i>
<i>Corul HARIS la Olimpiada Națională Corală.....</i>	<i>p. 34</i>
<i>Proiect transfrontalier Dorohoi-Probotești.....</i>	<i>p. 35</i>
<i>Premierea elevilor olimpici din anul școlar 2023-2024.....</i>	<i>p. 36</i>
<i>Cercul metodic al profesorilor de limbă engleză și de limbă franceză.....</i>	<i>p. 37</i>
<i>Practică omiletică a elevilor seminariști .....</i>	<i>p. 37</i>
<i>Nu urcați munții ca lumea să vă vadă, urcați munții ca voi să vedeți lumea! Cursul festiv al Promoției 2024 .....</i>	<i>p. 38</i>
<i>Be true to yourself! Cursul festiv al Promoției 2024 .....</i>	<i>p. 39</i>
<i>Iubire „curtenească” și iubire „corporalistă” în poezia eminesciană. Motive și viziune poetică.....</i>	<i>p. 40</i>
<i>La chanson dans l’enseignement.....</i>	<i>p. 43</i>
<i>No pun intended.....</i>	<i>p. 45</i>
<i>Robin Hood: The Legendary Hero of English Folklore.....</i>	<i>p. 46</i>
<i>Recenzie film: Nimic nou pe frontul de vest .....</i>	<i>p. 47</i>
<i>Poezie „Mireasă Verde”.....</i>	<i>p. 47</i>
<i>Recenzie carte: Maze runner.....</i>	<i>p. 48</i>
<i>Știați că?.....</i>	<i>p. 48</i>

ISSN 2783-9931 ISSN - L 2783-9559 (on-line)

ISSN 2783-9559 ISSN - L 2783-9559

Cuvânt înainte

Dragi elevi și profesori,

Bine ne-am regăsit la o nouă ediție a revistei „Viața școlii tale”. În paginile ce urmează, veți descoperi articole interesante, studii de specialitate și creații literare deosebite, toate realizate cu pasiune și dedicare de către colegii voștri. În același timp, vă veți aminti activitățile mai importante desfășurate în Seminar în prima parte a anului calendaristic 2024, respectiv în modulele 3-5 ale anului școlar 2023-2024.

Pentru a continua să creștem calitatea acestei reviste, este esențial să ne implicăm cu toții – atât elevi, cât și profesori. Participarea activă a fiecăruia dintre noi nu doar că îmbogățește conținutul revistei, dar și creează un mediu de învățare colaborativ și inspirant. Elevii au ocazia să își dezvolte abilitățile de scriere, de comunicare și de lucru în echipă, în timp ce profesorii pot ghida și motiva, oferind feedback constructiv și expertiză.

Implicarea este cheia succesului nostru comun. Haideți să transformăm această revistă într-un spațiu vibrant de exprimare și creativitate, unde fiecare voce este auzită și apreciată. Vă invit să contribuiți cu idei, articole, studii, poezii, eseuri și chiar desene care vă reprezintă.

Împreună putem face ca revista noastră să fie nu doar un simplu proiect școlar, ci o adevărată platformă de exprimare și dezvoltare personală.

Director,

Pr. prof. Chichioacă Petru-Georgel

„Ancorați în trecut, trăim prezentul în perspectiva unui viitor mai bun.” Simpozion județean organizat la Seminarul Teologic din Dorohoi, ediția a II-a

În data de 26 februarie a.c., Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din municipiul Dorohoi a găzduit a doua ediție a Simpozionului din cadrul Proiectului Județean „Țara de sus, vatră de spiritualitate și cultură românească”, o sărbătoare a demnității, culturii și spiritualității botoșănene, și nu numai.

Proiectul județean, organizat în perioada decembrie 2023 – februarie 2024, pornește de la nevoia valorizării modelelor de spiritualitate și cultură prezente în arealul geografic al Țării de sus și oferirii acestora tinerei generații, ca paradigme de viață spirituală și culturală. De asemenea, organizatorii au oferit posibilitatea ca referatele să fie alcătuite în corelație cu tematica anului omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor și comemorativ, al tuturor sfinților doctori fără de arginți. În această perspectivă, Simpozionul a fost structurat pe secțiuni dedicate elevilor – creații literare (poezie și eseu), creații artistice (desene și pictură) și eseuri, precum și cadrelor didactice (referate și eseu).

Așezată liturgic la începutul perioadei Triodului și în ziua de comemorare a ctitorului Seminarului, preotul, cărturarul și folcloristul dr. Dumitru Furtună (26 februarie 1890 – 15 ianuarie 1965), Simpozionul a fost organizat în format fizic, dar accesibil și online, realizat în parteneriat cu Inspec-

toratul Școlar Județean Botoșani și inclus în calendarul activităților educative județene, depășind cu mult spațiul județean, întrucât s-a bucurat de onoranta prezență a numeroși oaspeți veniți din țară și de peste hotare, dintre care amintim: prof. Bogdan-Gheorghe Suruciuc, inspector școlar general al ISJ Botoșani, prof. Vitalie Știrbu, inspector școlar general al Direcției de Învățământ, Tineret și Sport Briceni, Republica Moldova, însoțit de prof. Rodica Cojocaru, inspector general adjunct, prof. Galina Gumen, inspector Centrul Metodic, prof. Elena Știrbu, director Școala Gimnazială Larga, prof. Angela Iateniuc și prof. Gutiera Seiciuc de la Liceul Teoretic Lipcani, pr. prof. Liviu Botezatu, inspector de specialitate ISJ Botoșani, pr. prof. dr. Constantin Simiraș, director al Seminarului Teologic din Iași, pr. prof. dr. Daniel Dascălu, directorul Seminarului Teologic din Botoșani, arhid. prof. dr. Bogdan-Mihai Hrișcă, directorul Seminarului Teologic din Suceava, prof. Paula-Mihaela Stoleru, director Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi, prof. Oana Mihaela Gavrilăscu, director Școala Gimnazială nr. 1

Rădăuți-Prut, pr. prof. Gabriel-Ioan Pelin, spiritual al Seminarului Teologic din Galați, pr. prof. Ionuț Ștefan Apetrei, protopop al Protopopiatului Dorohoi, Col. (r) Doru Pogoreanu, director al editurii Prospexi Dorohoi, prof. pensionar Adrian Zaharia, fost inspector al ISJ Botoșani, dimpreună cu numeroase cadre didactice de la școlile participante, însoțiți de elevi. Cu participare indirectă, Sim-

pozionul s-a bucurat și de colaborarea din partea pr. prof. Jose Antonio Badiola - Decan al Facultății de Teologie Romano-Catolică din Vitoria Gasteiz, Spania -a.

Lucrările Simpozionului propriu-zis au fost precedate de oficierea slujbei de Te-Deum, de pomenirea ctitorilor, elevilor, profesorilor și binefăcătorilor „Școlii de la Răscruți” adormiți întru Domnul, săvârșite în Paraclisul Seminarului, pentru ca, ulterior, să fie vernisată expoziția cuprinzând lucrările artistice ale proiectului.

După luările de cuvânt ale oficialităților prezente, a urmat prezentarea lucrărilor alcătuite de cadre didactice și elevi, pe cele două secțiuni, deschis de o inedită lansare și prezentare de carte, intitulată „Preoția voastră să o pomenească Domnul Dumnezeu întru Împărăția Sa!”, lucrare în două volume, alcătuită de părintele Marius Onofrei, absolvent al Seminarului din Dorohoi și pasionat cercetător al istoriei locale.

În deschiderea Simpozionului județean „Țara

de Sus - vatră de spiritualitate și cultură românească”, pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă a urat „Bun venit” tuturor invitaților și participanților, făcând, apoi, câteva precizări cu privire la această ediție.

„Aflat la a doua ediție, Simpozionul este înscris în Calendarul activităților educative județene. Receptivitatea cu care a fost primit și implicarea cu mult interes a unui număr mare de profesori și elevi ne motivează, ca în viitor, să facem demersurile necesare înscrierii în Calendarul activităților educative regionale și interjudețene.

De altfel, anvergura proiectului este deja de un astfel de nivel. Inspirați de tematica proiectului inițiat și derulat de Seminarul Teologic Dorohoi, s-au pregătit cu lucrări 33 profesori și 296 elevi din 25 județe, 78 unități de învățământ partenere, re-

marcându-se inclusiv alăturarea unor participanți din Republica Moldova, Ucraina și Spania.

Împărtășesc aceeași opinie cu domnul profesor Dumitru Borșun (doctor în filosofie și profesor universitar la Facultatea de Comunicare și Relații Publice a Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative din București), care a făcut o observație îngrijorătoare cu privire la nivelul de conștientizare istorică și culturală de care dă dovadă o parte din tânăra generație. Dumnealui relatează că soția sa, de asemenea cadru universitar, a fost întrebată de un student de ce trebuie să citească și să știe ce a spus Platon, că «ăla a murit demult». «Această viziune, un fel de cancel culture, de cultură a anulării - tot ce este vechi nu mai merită studiat, noi citim p-ăștia care sunt în viață, care ne spun ceva. Trăim într-o coală de hârtie, nu mai avem a treia dimensiune, timpul, Generația actuală nu știe că este moștenitoarea unei tradiții și că are misiunea de a o duce mai departe» (prof. Dumitru Borșun).

Rolul profesorilor este să ajute actuala generație să aibă conștiință istorică, conștiință temporală, conștiință geografică, să știe unde se situează ca țară, ca popor, care îi sunt vecinii... . Aceste lucruri țin de natura școlii, de calitatea profesorilor din școală, fără a trăda sau abdica de la statutul de educator. Școala, pe lângă pregătirea elevilor pentru

examele viitoare, trebuie să aibă în vedere și înzestrarea tinerilor cu valori umane și sociale.

Prin implicarea în Proiectul județean „Țara de Sus - vatră de spiritualitate și cultură românească”, participanții au posibilitatea de a-și reaminti, ori de a cunoaște, care le sunt înaintașii din perspectivă culturală, spirituală.”

După această introducere, au luat cuvântul invitații.

„Vă felicit pentru că vă aflați la a doua ediție, gândind în perspectivă și dorind să-l duceți la nivel național, pentru îndrăzneala de a face acest proiect, deoarece, dacă ne uităm originile, nu avem viitor. Vreau să cred că școlile din județ vor lua exemplu de bună practică privind la ceea ce se întâmplă în învățământul teologic din județul Botoșani, învățământ aflat pe un trend ascendent, cu cadre didactice pe care noi ne bazăm și cu activități cu care ne mândrim! Încrederea de care se bucură biserica trebuie fructificată în rândul copiilor și al tinerilor. Vă ofer toată recunoștința în ce privește neuitarea vatrei românești!” (prof. Bogdan-Gheorghe Suruciuc, Inspector General ISJ Botoșani)

„Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan binecuvântează lucrările Simpozionului și ne asigură de toată prețuirea pentru astfel de evenimente culturale organizate de Seminarii. Un alt gând este cel de felicitare pentru inițiatorii, organizatorii și participanții la acest Simpozion, cu dorința ca Simpozionul să se transforme într-unul interjudețean și național. Doresc ca, la finalul zilei, fiecare dintre noi să considere timpul petrecut la Seminarul dorohoiian un timp cu folos, un câștig personal, cultural și spiritual.” (pr. Bogdan-Ștefan Mihai, reprezentant al Centrului Eparhial Iași)

„M-am bucurat foarte mult pentru purtarea de grijă pe care o aveți față de valorile spirituale ale neamului omenesc. Sunt două dileme ale tinerei generații, dorind să se adapteze la ce este nou, însă întorcându-se la origini, la tradiții, la portul popular. Valorile spirituale pe care încercați să le reînviați aici constituie un reper de orientare puternic pentru tineri, derutați de modernismul de azi. Nicolae Iorga spunea că un om moare atunci când nu-și mai amintește nimeni de el. Vă felicit, părinte director, pentru toată activitatea și mă bucură foarte mult preocuparea școlii teologice de aici pentru promovarea culturii și spiritualității românești. (pr. prof. Liviu Botezatu, inspector școlar de specialitate)

„Pocăința este lucrarea terapeutică a Bisericii prin care Hristos-Domnul vindecă făptura omenească, lucrare de vindecare care se împlinește prin misiunea și activitatea Bisericii, dar și a școlii. Lucrarea Bisericii înseamnă și înnoire, sfințire, îndumnezeire, ridicare din lumesc la ceea ce este ceresc. Cum se poate lumina, sfinți, înveșnici firea omenească? Avem două mari daruri de la Dumnezeu. Primul dar este spiritualitatea, credința, cel de-al doilea este cultura creștină. Cuvântul vatră duce cu gândul la spațiul în care se zămislesc valorile care ne definesc ca neam și credință. Prin acest simpozion, Biserica ne arată că ținutul nostru este unul binecuvântat, deoarece din frământătura lui s-au născut personalități, care ne reprezintă cu cinste în variate domenii de activitate. Mă bucur pentru că Seminarul din Dorohoi reușește să ducă la cote înalte tot ceea ce înseamnă performanță în domeniile educației, culturii și spiritualității. Felicit pe părintele director, pe toți profesorii și ostenitorii Seminarului implicați în acest eveniment de mare ținută!” (pr. prof. Ionuț-Ștefan Apetrei, protopop al Protopopiatului Dorohoi)

„Mă adresez cu alese salutări, sunt foarte onorat pentru invitație. Am făcut cunoștință cu instituția dumneavoastră prin intermediul dlui. profesor Vasile Postolachi, alături de care avem o colaborare mai veche, care unește malurile Prutului, și m-am bucurat mult să văd deschiderea instituției dumneavoastră, drept dovadă l-am văzut pe dl. Vasile însoțit de domnul profesor Răzvan-Gabriel Sarafim, care au colindat la Liceul Teoretic din Lip-

cani. Țara de sus este o vatră de cultură, fapt confirmat atât de marile personalități de aici, dar aş dori să extind această listă, făcând cunoştinţă publicului larg şi cu personalități, precum: poetul Grigore Vieru, academicianul Mihai Cimpoi, tenorul şi artist al poporului Mihai Munteanu, compozitorul şi dirijor Dumitru Blajinu, actorul Victor Ciutac, scriitorul Constantin Stamate Ciurea. Deschiderea spre un dialog constructiv şi eficient va asigura o nouă perspectivă de colaborare fructuoasă, pentru noi şi pentru elevii de pe ambele maluri ale Prutului, care vor putea face un frumos schimb de experienţă, învăţând unii de la alţii valorile umane şi naţionale, racordându-ne la actualitate. Vă mulţumesc mult! Succes în tot ce faceţi!" (prof. Vitalie Ştirbu, inspector şcolar general al Direcţiei de Învăţământ, Tineret şi Sport Briceni, Republica Moldova)

„Este un moment de sărbătoare, un eveniment deosebit, deoarece cuvântul vatră, menţionat în titlu, leagă seminariile între ele, întrucât Seminarul de la Iaşi a fost vatră şi matcă a seminariilor din cuprinsul Moldovei. Preotul cărturar Dumitru Furtună a fost un eminent absolvent al Seminarului Veniamin Costachi din Iaşi. Evenimentul aduce un plus de cunoaştere, creează punţi de legătură, reînnoieşte legăturile dintre seminarii. Mitropolitul Bartolomeu Anania spunea că omul fără cultură este un înger apter, fără aripi, de aceea seminariile trebuie să rămână focare de lumină. Părintele Dumitru Furtună spunea că seminariile sunt cetăţi şi străji ale patriei şi ale neamului. Felicităm pe părintele director pentru acest eveniment şi avem speranţa să revenim cu drag şi la celelalte ediţii! (pr. prof. dr. Constantin Simiraş, director al Seminarului din Iaşi)

„Componenta culturală este una deosebit de importantă, deoarece dincolo de a fi preot sau militar sau orice altceva, suntem purtători ai unei culturi. Părintele Dumitru Stăniloae spunea că rolul ortodoxiei române este de a reîncreştina Europa. Cu atât mai mult, acum, este nevoie de acest lucru. Un vechi proverb chinez spune că virtutea superioară lucrează fără luptă, şi aşa face şi cultura. Iar noi avem nordul sau busola, care este credinţa ortodoxă, pentru că nu este niciun vânt prielnic pentru corăbierul care nu ştie unde merge.” (col. r. Doru Pogoreanu)

La finalul activităţii, corurile Agnus şi Simbol, coordonate de prof. Răzvan-Gabriel Sarafim, au interpretat o cântare bizantină şi câteva piese patriotice şi uşoare, în limbile română şi greacă veche. În încheierea Simpozionului, pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă, directorul instituţiei de învăţământ a apreciat participarea consistentă a acestei a doua ediţii a proiectului judeţean, evidenţiind calitatea şi consistenţa materialelor redactate, participarea numeroasă cu prezenţă fizică, precum şi tematica

abordată, în armonie cu anul omagial, comemorativ şi cu obiectivele proiectului. „Spunea teologul francez Olivier Clement, că în momentul în care oamenii nu vor mai avea preocupări spirituale şi nu se vor mai hrăni din veşnicie, istoria se va transforma în zoologie; deci viaţa spirituală trebuie să aibă prioritate înaintea oricăror altor preocupări. Aducem mulţumiri celor care au depus efort şi dedicare în organizarea şi desfăşurarea simpozionului şi-i felicităm pe toţi elevii şi profesorii participanţi! Să ne ajute Dumnezeu să fie un timp şi o experienţă câştigată!”

Mulţumiri se cuvin şi lui Ştefan Chichioacă (absolvent al şcolii teologice dorohoiene), care are meritul de a fi surprins în imagini cadre memorabile din ziua Simpozionului. Graţie implicării sale, vor dăinui peste timp mărturii ale tinerilor ortodocşi despre tradiţie, spiritualitate şi cultură în Țara de Sus.

Pr. Prof. Cosmin PRISTAVU

„Unirea românilor într-un singur stat, singura ancoră a mântuirii”. Unirea Principatelor Române și contribuția Bisericii Ortodoxe Române

*„Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul,
Să ne bucurăm și să ne veselim întru ea!” (Psalm 117, 24)*

Unirea Principatelor Române – Moldova și Țara Românească, din 5 și 24 ianuarie 1859, de la a cărei împlinire se împlinesc anul acesta 165 de ani, prin dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza ca unic domnitor în cele două provincii românești, reprezintă o încununare a unui îndelungat proces de cristalizare a ideii de națiune, împlinirea unui deziderat politico-teritorial al românilor de secole, precum și o temelie sau fundament pentru evenimentele viitoare esențiale în făurirea și consolidarea statului român. Prin deciziile celor două Adunări electivă din Iași și din București, la 5, respectiv 24 ianuarie 1859, prezidate de mitropoliții Sofronie Miclescu al Moldovei (1851-1861) și Nifon Rusailă al Țării Românești (1850-1865), precum și prin implicarea în cursul evenimentelor a numeroase personalități bisericești, „ziua cea mare a veacului” – așa cum a fost numită de contemporani, reprezintă întruparea conștiinței „unității spirituale de limbă, de credință și de cultură” a românilor de veacuri – numită astfel de pr. academician prof. dr. Mircea Păcurariu, la păstrarea și cultivarea căreia Biserica Ortodoxă Română a adus o contribuție însemnată.

Deși despărțit vremelnic de bariere naturale, vitregii ale vremurilor sau vecinătăți ostile, neamul românesc s-a simțit unul și nedespărțit în cursul istoriei sale, menținând vie și activă conștiința unității de neam, de limbă și de credință, precum și a continuității sale în acest areal geografic. Manifestată mai întâi prin schimburile neîncetate de negustori, țărani, ciobani, preoți, călugări, copiiști de manuscrise, tipografi sau zugravi de biserici, prin domni munteni sau moldoveni, ctitori de mănăstiri în Transilvania (catedrala din Alba Iulia zidită de Mihai Viteazul, bisericile din Vad și Feleac), mai apoi prin predosloviile cărților diaconului Coresi (Brașov, sec. XVI), ale sfinților mitropoliți Varlaam al Moldovei și Simion Ștefan al Transilvaniei (sec. XVII), în filele

Noului Testament de la Alba Iulia (1648) ori ale Bibliei de la București (1688), precum și prin predicile în limba română ale mitropolitului sfânt și martir Antim Ivireanul (sec. XVIII) sau în școlile cu predare în limba română, păstorite în Transilvania de mitropolitul sfânt Andrei Șaguna (sec. XIX), cuprinse în filele letopisețelor ori ale corifeilor Școlii Ardelene (sec. XVIII), ideea unității poporului român a căpătat valențe noi în contextul secolului al XIX-lea, pe bună dreptate socotit „secolul naționalităților”. Tudor Vladimirescu îi îndemna la 1821 pe munteni să câștige alături de moldoveni drepturile Principatelor „ca unii ce suntem de un neam și de o lege”, în Regulamentele Organice (1831-1832) se găsesc „îndestule elementuri de o mai aproape a lor unire”, Nicolae Bălcescu, C. A. Rosetti, M. Kogălniceanu, A. T. Laurian și ceilalți revoluționari pașoptiști afirmă conștiința unității românești „noi vrem să nu mai fie moldoveni, munteni, transilvăneni, ci o singură națiune de români liberi și egali, fără protectori și suzerani”, pentru ca mai apoi, după războiul Crimeii (1853 - 1856) și tratatul de pace de la Paris din 30 martie 1856, împrejurările să devină favorabile unui adevărat program de unificare națională.

Realizarea dezideratului politico-teritorial s-a petrecut sub auspiciile unei Comisii europene, alcătuite din reprezentanți ai celor șapte mari puteri, comisie însărcinată să se ocupe cu reorganizarea Principatelor Române, în vreme ce Poarta otomană dispune convocarea *Divanurilor sau adunărilor ad-hoc* în Moldova și Muntenia (7-8 octombrie 1857), adunări consultative alcătuite din reprezentanți Bisericii, ai marii boierimi, ai burghezi-ei și ai țărănimii clăcașe. Cei doi mitropoliți, Sofronie al Moldovei și Nifon al Țării Românești erau președinți ai Divanurilor, episcopii erau membri de drept, iar egumenii mănăstirilor închinat și neînchinat aveau dreptul de a alege câte doi reprezentanți. Întâlnirile au fost precedate de săvârșirea slujbei de Te-Deum, atât la Sfântul Nicolae Domnesc din Iași, cât și la Mitropolia din București, oca-

zie în care mitropolitul Sofronie rostește o rugăciune special alcătuită, adăugând că „*acum a sosit timpul ca fiecare să ne arătăm cu faptele, nu numai cu vorbele, cât ne iubim patria noastră...moldo-românii de astăzi sunt tot una*”.

În anul următor, la data de 28 decembrie 1858, au început ședințele Adunării electivă din Moldova, la finalul căreia, în data de 5 ianuarie 1859, colonelul Alexandru Ioan Cuza a fost ales domn al Moldovei, prilej în care arhimandritul Neofit Scriban a exclamat, spunând: „*credința nației române nu este decât Unirea românilor într-un singur stat, singura ancoră a mântuirii, singurul port în care poate scăpa corabia națională de furtuna valurilor ce o împresoară*”. În data de 24 ianuarie 1859, din prezidiul Adunării electivă a Țării Românești, Mitropolitul Nifon propune ca votarea să se facă sub jurământ înaintea icoanei Sfintei Treimi și cu mâna pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, rugându-se înaintea tuturor, zicând: „*Doamne, Dumnezeu părinților noștri, aruncă-Ți privirea Ta asupra inimilor noastre și nu slăbi curajul fiilor tăi! Unește-i pe toți într-o cugetare și într-o simțire și fă ca inimile tuturor să aibă aceeași bătaie pentru țara lor. Prințul Cuza este unsul Tău între noi și noi pentru dânsul jurăm că-l vom susține*”. Astfel, într-o clădire a Bisericii, situată pe Dealul Mitropoliei, pe locul actual al Palatului Patriarhiei, adunarea deputaților l-a ales în unanimitate pe Alexandru Ioan Cuza ca domn al Țării Românești, o delegație deplasându-se, ulterior, la Iași pentru a-i prezenta domnului actul de alegere.

În ședința Adunării ad-hoc din Moldova din 8 octombrie 1857, mitropolitul Sofronie Miclescu, președintele adunării, rostește cuvintele „*Unde-i turma, acolo-i și păstorul*”, mărturisire care sintetizează poziția Bisericii Ortodoxe Române în acești ani de afirmare națională. Pe întreg parcursul programului comitetelor unioniste din Moldova și Țara Românească, ierarhii, arhimandriții și comunitatea monahală, preoții de mir sau învățământul seminarial au afirmat și sprijinit acțiunile unioniste, semnând documente, participând la întruniri și publicând texte cu impact asupra conștiinței publice. Unul dintre autorii renumiți, arhimandritul Neofit Scriban (1803 - 1875), călugăr cu metania la

mănăstirea Gorovei, profesor de greacă, istorie, filosofie, retorică, întemeietor de școli și reorganizator al Seminarului de la Socola, va publica un text intitulat *Unirea și neunirea Principatelor Române*, spunând că doar după unire se poate vorbi despre România, căci „*nimeni nu va fi nici valah, nici moldovean, ci toți români, nu două țări unite, ci una, o Românie, o Nație, o Ortodoxie. Între moarte și lumină, o, Moldovo, alege!*”

Clerul din mănăstiri și cel de parohie, călăuziți de mitropoliți și de ierarhii eparhioți, au participat în mod direct la procesul constituțional care a ales pe membrii reprezentanți ai Divanurilor Ad-hoc din Moldova și Țara Românească, în vreme ce preoțimea din mediul rural a avut un rol indirect ca păstori și învățători ai membrilor comunităților pe care le păstureau. De asemenea, prin Te-Deumurile cu ectenii și rugăciuni special, săvârșite în cuprinsul mitropoliilor Moldovei și Ungrovlahiei în ziua de deschidere a adunărilor, precum și prin predicile însuflețite, Biserica și-a exprimat clar dorința de unire. Mitropolitul Sofronie al Moldovei spunea: „*Moldo-românii sunt toți una, au o origine, un sânge, o patrie, o istorie, o credință, un Dumnezeu. Să ne silim dară să fim vii și ca să învieze întru noi iubita noastră Patrie*”. Emblematic rămâne peste veacuri actul de depunere al jurământului în numele și înaintea icoanei Sfintei Treimi, însoțit de gestul liturgic de sărutare a Sfintei Evanghelii și a Sfintei Cruci, acțiune care a precedat alegerea în unanimitate și proclamarea oficială de către mitropolitul Nifon al Ungrovlahiei a lui Alexandru Ioan Cuza ca prim domnitor al Principatelor Unite, la data de 24 ianuarie 1859.

Așadar, ierarhii și clerul din Principatele Unite au adus o contribuție importantă la realizarea Unirii, fie ca deputați în Adunările electivă, prin trimiterile de pastorale, prin articole și apeluri în presa timpului, prin întocmirea și săvârșirea de rugăciuni speciale sau prin îndrumarea credincioșilor. De asemenea, elevii Seminarilor Teologice din acea vreme au fost adevărați misionari ai cauzei unioniste, răspândind în vacanța de vară a anului 1856, în Moldova, cele peste 10.000 de exemplare din broșurile tipărite de arhimandritul Neofit Scriban și alcătuind texte, poezii sau cântece, precum

cea izvodită de tânărul Nicolae Costea, viitorul arhiepiscop Narcis Crețulescu Botoșăneanul (1835 - 1913), arhicunoscut la acea vreme. Aceste fapte așează actul unirii și ca un rod al rugăciunii ierarhilor, preoțimii și implicării învățământului teologic, precum și a întregului popor de la acea vreme, împlinind astfel un ideal de veacuri.

Ziua de 24 ianuarie 1859 reprezintă sfârșitul unui drum al cristalizării conștiinței naționale, care începe cu primele tipărituri de cărți de cult în limba română, prin traduceri ale Sfintei Scripturi pe înțelesul poporului, continuă prin introducerea învățământului în limba națională și prin oglindirea celor trei provincii sau principate române în icoana Preasfintei Treimi, paradigmă a unității și a comuniunii de iubire. Unitatea de credință, limbă, obiceiuri și patrimoniu cultural de sorginte latină va duce și la unirea teritorial-politică.

Precum orice act de unire, fundamentat pe valorile promotorilor ei, nu cunoaște distincție de cantitate sau calitate, mic sau mare, Unirea Principatelor Române reprezintă temelia pentru formarea statului modern din 1862, numit România, temelia pentru obținerea Independenței de stat la 9 mai 1877, temelie pentru ridicarea la rang de Regat în anul 1881, precum și pentru împlinirea visului de secole, Unirea de la 1 decembrie 1918 de la Alba Iulia. Perspectiva bisericească adaugă plus-valoare unirii Principatelor și în orizontul recunoașterii autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române din anul 1885, precum și ca temelie a ridicării Bisericii noastre la rangul de Patriarhie, în anul 1925.

Actul unirii a fost unul de mare înțelepciune și de curaj al românilor din cele două regiuni, această sărbătoare fiind, astfel, o zi de mulțumire adusă lui Dumnezeu și o zi de recunoștință pentru toți cei care au contribuit la Unirea Principatelor Române, precum și o ocazie de evidențiere a importanței unității, libertății și demnității naționale.

Fie ca Bunul Dumnezeu să ne ajute să păstrăm unitatea neamului nostru românesc, aducând zilnic prinos de mulțumire și recunoștință și sporind unitatea în cuget, simțire, credință și valori, adevăr și iubire de semenii!

Pr. Prof. Cosmin PRISTAVU

Pelerinajul *Pe urmele Sfinților*

În perioada 1-2 februarie 2024, în cadrul Săptămânii *Scoala Altfel*, 14 elevi cu rezultate bune de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi au participat la Pelerinajul „Pe urmele Sfinților”, inițiat de profesorii Răzvan-Gabriel Sarafim și Vasile Postolachi, și au vizitat mănăstirile Cămărzani, Agapia, Văratec, Secu, Neamț, Sihăstria, Petru Vodă, Peștele și Doroteia.

Pentru că o parte dintre elevii participanți sunt și membri ai Corului Haris, al instituției lor de învățământ, elevii au înălțat cântări Maicii Domnului în toate sfintele așezăminte pe care le-au vizitat.

Elevii au mai vizitat Cetatea Neamțului și, în seara de 1 februarie, au participat, la slujba de Priveghere dinaintea sărbătorii Întâmpinării Domnului, oficiată la Mănăstirea Sihăstria, unde tinerii pelerini au fost cazați.

A doua zi, grupul a participat la Sfânta Liturghie oficiată la Mănăstirea Paltin-Petru Vodă, unde, alături de profesorul lor de muzică, au dat răspunsurile la strană.

„În primul rând, mulțumesc din suflet domnilor profesori, pentru că numai ei știu, nopți nedormite și gânduri o mie dacă suntem bine, dacă ne simțim bine, până la urmă chiar mă gândeam: totul se vede ușor din exterior, da, au făcut excursie, dar numai ei știu câte hârtii, câtă zbatere, câte telefoane, du-te încolo, du-te înapoi și au făcut totul din inimă”, a declarat, la final, Emanuel, elev în clasa a XI-a.

„Pentru mine această excursie a fost ca un dar de la Dumnezeu și m-au uimit stilul de viață al călugărilor, rugăciunea lor continuă... Sper să ne mai revedem și în viitoarea excursie”, a spus și Iustin, elev în clasa a IX-a la Seminarul din Dorohoi.

Pelerinajul a fost posibil prin implicarea unor oameni cu suflet mare din România și Spania, care au avut încredere și au susținut inițiativa celor doi profesori, sprijinind financiar acțiunea.

Prof. Răzvan SARAFIM
Prof. dr. Vasile POSTOLACHI

„Eminescu reprezintă trecutul, prezentul și viitorul” Activitatea „Numai Poetul...”

Eminescu reprezintă trecutul, prezentul și viitorul. An de an, în data de 15 ianuarie, elevi, dascăli, reprezentanți ai comunității își unesc eforturile pentru a organiza diferite manifestări comemorative în cinstea celui care, într-o perioadă scurtă de timp, a lăsat ca moștenire poporului român o impresionantă operă literară.

Cu prilejul împlinirii a 174 de ani de la nașterea Poetului Nepereche, se dorește o mai mare apropiere a tinerei generații față de cultură, față de literatură, față de scriitorul care și-a iubit și apărât neamul, limba și țara, a preamărit adevăratele valori naționale în creațiile sale, a cules ca un adevărat împătimit folclorul, a cântat în opera sa dragostea față de natură, față de locurile în care a copilărit, a criticat pe toți cei care au dorit răul poporului său.

Într-un astfel de context, în care Eminescu este reprezentantul culturii naționale, luni, 15 ianuarie 2024, elevi și cadre didactice de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, în parteneriat cu reprezentanți ai Protopopiatului Dorohoi, au participat la un moment dedicat Zilei Culturii Naționale, în cadrul proiectului, sugestiv intitulat: „Numai Poetul...”.

Coordonată de prof. Ignat Cristina-Ionela, prof. Sarafim Răzvan-Gabriel, pr. prof. Apetrei Ionuț-Stefan, desfășurată cu sprijinul și susținerea Părintelui Director, pr. prof. Chichioacă Petru-Georgel, activitatea intitulată: „Numai Poetul...”, face parte dintr-o serie de activități educative concepute, organizate și desfășurate în cadrul acestui proiect de suflet pentru cele două unități partenere.

Scopul acestui proiect este cultivarea și dezvoltarea creativității elevilor, promovarea creației poetului Mihai Eminescu prin organizarea unui eveniment cultural-artistic.

Prin intermediul acestui proiect educațional, dorim să contribuim la educarea tinerilor în spiritul respectului față de adevăratele valori ale neamului nostru.

Activitatea a debutat la Seminarul dorohioian cu vizionarea unui material video privind viața și

activitatea Marelui Poet. Totodată, tinerii liceeni au transpus parte din creația Poetului în culoare, au valorificat temele eminesciene în creații proprii, iar prin intermediul concursului „Scrisoare către Eminescu” și-au îndreptat gândul de recunoștință față de emblema culturii românești. Pașii s-au îndreptat, apoi, către sala de ședințe a Protopopiatului Dorohoi, unde membri ai Cenaclului „Haris”, îndrumați cu dăruire de prof. Ignat Cristina-Ionela și prof. Sarafim Răzvan-Gabriel, au prezentat un scurt moment literar-artistic.

După momentele care au îmbălsămat sufletele celor prezenți, s-a aprins o candelă și s-au depus flori la bustul lui Mihai Eminescu.

Activitatea s-a dovedit deosebit de interesantă, interactivă, constructivă, meritând să fie dezvoltată și promovată în procesul instructiv-educativ, cu atât mai mult cu cât Omul deplin al culturii românești, Mihai Eminescu, a fost o apariție deosebită în literatura și în cultura română.

Creația sa rămâne un tot armonios, marcat de aceleași gânduri înalte, de aceeași plăcere de a întoarce roata istoriei, de aceeași plăcere de reconstituire a unui cadru paradisiac din detaliile naturii exterioare, de aceeași aspirație spre absolut, sete de a cuceri universul prin gândire profundă și atotcuprinzătoare.

Prof. Cristina-Ionela IGNAT

Sfinții Trei Ierarhi, ocrotitorii învățământului teologic, cinstiți la Seminarul din Dorohoi

Începând cu secolul al XI-lea, prin contribuția mitropolitului Ioan al Evhaitelor sau Ioan Mavropous, în data de 30 ianuarie a fiecărui an Biserica cinstește laolaltă trei dintre personalitățile remarcabile din istoria sa, serbate și individual în cursul lunii ianuarie, „mari dascăli ai lumii și ierarhi”, Sfinții Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur.

Toți trei au trăit în secolul IV, numit „veacul de aur al Bisericii”, primindu-și supranumele din partea comunității ecleziale, ca recunoaștere a darurilor comune și specifice primite de la Dumnezeu. Uniți în credința dreaptă pe care au avut-o și mărturisit-o cu înaltă competență și deplină asumare a responsabilităților pastorale, s-au asemănat în virtuți, nevointă și slujire și s-au întâlnit în sfințenie, ca dar al lui Dumnezeu și rodire a faptelor credinței. Ne-au transmis calea spre adevărata filosofie, parcursă într-o relație de prietenie care a unit biserica de școală, lăsându-ne prețioase moșteniri, precum Regulile mari și mici fundamentale în viața de mănăstire, începuturile Filocaliei, Sfânta Liturghie și liturghia fratelui sau Vasiliada, principii filantropice și morale, creații poetice și omiletice neîntrecute până astăzi, cugetare profundă și pildă de răbdare a nedreptăților și a exilului.

Peste veacuri, Sfinții Trei ierarhi rămân modele de gândire și viață creștină, conștiințe capabile ca prin contribuțiile lor la viața Bisericii să inspire, să călăuzească și să fie protectorii celor care caută, cu smerenie și sânguință, să le descopere învățătura. Începând din anul 1936, toate școlile teologice ortodoxe din lume i-au luat drept purtători de grijă pentru activitatea desfășurată, iar cei care se pregătesc să slujească Biserica i-au receptat drept pilde vii de slujire a lui Hristos și ai aproapelui. Bucură-te, Treime de arhieriei mult-lăudată!

Pentru Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din localitatea Dorohoi, ziua de 30 ianuarie reprezintă un moment de recunoștință și de rugăciune dedicat marilor dascăli ai credinței și viețuirii creștine, Sfinții Trei Ierarhi. Urmând tradiției statornicite, în ajunul prăznirii lor s-a

săvârșit slujba Vecerniei Mari unite cu Litia, sub protia părintelui protopop Ionuț-Ștefan Apetrei, înconjurat de un sobor de preoți-profesori, absolvenți și colaboratori ai școlii, din care au făcut parte părintele director Petru-Georgel Chichioacă, părintele secretar al Protopopiatului Dorohoi, Daniel Precob, părintele Marian Iftodi, responsabilul cercului pedagogic al profesorilor de religie din zona Dorohoi, în prezența credincioșilor, binefăcătorilor, elevilor și absolvenților, răspunsurile la strană fiind oferite de corul Agnus, coordonat de domnul profesor Răzvan Sarafim.

„Pe ierarhii lui Hristos și lauda părinților, pe turnurile credinței, pe dascălii credincioșilor și păzitorii, adunându-ne, iubitorilor de praznic, cu cântări de laudă să-I lăudăm, zicând: bucură-te luminătorul Bisericii, Vasile înțelepte, stâlpile cel neclintit. Bucură-te, minte cerească, preamare arhierieule, teologule Grigorie. Bucură-te, grăitorule în cuvinte de aur, Ioan cel cu totul de aur, propovăduitorul înflăcărat al pocăinței. Ci o, părinți de trei ori fericiți, nu încetați a vă ruga pururea lui Hristos pentru cei ce săvârșesc, cu credință și cu dragoste, preasfințita și dumnezeiasca voastră pomenire!” (Sfântul Ioan al Evhaitelor, Slava de la Litie)

La finalul slujbei, părintele protopop Ionuț-Ștefan Apetrei a rostit un cuvânt în care a apreciat aspectul caracteristic al instituției de învățământ din trecut în prezent, și anume evenimentul hramu-

lui și cinstirea ocrotitorilor școlii. „Anul 1994, noi cei din Sfântul Altar eram mai mici, mai slăbuți, mai copii, eram în anul I de Seminar și, printre primele cântări pe care le-am deprins de la părintele profesor Constantin Muha au fost cele legate de hramul de iarnă al Seminarului, când am aflat că Sfinții Trei Ierarhi sunt patronii și ocrotitorii școlilor de teologie. Anii au trecut și începem să înțelegem din ce în ce mai mult cât de așezați au fost acești trei arhieri în contextul timpului lor și darul pe care ei ni l-au făcut nouă, celor care suntem astăzi în Biserică... Față de acum treizeci de ani, astăzi, noi suntem mai nefericiți și mai nemulțumiți ca niciodată. Ce s-a întâmplat cu noi? Iar răspunsul a venit de la sine, faptul că ne-am pierdut sensul vieții, nu mai găsim bucuria vieții pentru care merită să faci orice fel de sacrificiu, nu mai reușim să intrăm în adâncurile întâmplărilor de zi cu zi și să vedem cum mâna lui Dumnezeu scrie istoria timpului nostru. Și pentru că am pierdut acest sens, înțelegem de ce sfinții lui Dumnezeu – și mai ales Sfinții Trei Ierarhi, au fost atât de importanți atât la timpul lor, cât și pentru noi cei de astăzi”.

Un cuvânt entuziast a fost rostit și de domnul profesor de dogmatică, dr. Vasile Postolachi, care a sintetizat viața și activitatea sfinților, evidențiind virtutea iubirii: „Pot fi ei exemple pentru tinerii de astăzi? Da, pentru că ei sunt slujitorii Acelui Dumnezeu despre care Biblia ne spune așa: <Iisus Hristos, ieri și astăzi același este>. Deoarece sunt slujitorii Celui Care rămâne în veac, și ei rămân exemple pentru fiecare dintre noi. Din viața lor frumoasă mă opresc la un aspect, anume la exem-

plul lor de iubire, atât prin cuvinte, cât și prin fapte. Omul faptelor este cu mult mai de preț decât omul cuvintelor, a spus Sfântul Vasile cel Mare, pentru că omul faptelor, chiar și când tace, îi învață pe alții. Sfântul Grigorie Teologul ne spune că atâta timp cât plutești pe marea vieții, mânat de vânt prielnic, întinde mâna celui căzut pradă valurilor, căci atunci când vei avea nevoie și Dumnezeu îți va întinde mâna. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur ne arată în mii de pagini că nimic nu-l aseamănă mai mult pe om cu Dumnezeu decât iubirea aproapelui. Nu uitați că în Sfântul Vasile vedem un exemplu de faptă, fiind numit mâna faptelor bune, în Sfântul Grigorie un exemplu de înțelepciune, fiind numit mintea dogmelor, și în Sfântul Ioan un exemplu de cuvântări, socotit gura cuvântărilor.”

Părintele spiritual Claudiu-Mihai Foca a adăugat o serie de îndemnuri, adresându-se cu emoție seminariștilor, în care a subliniat motivația care a dus la prăznuirea celor Trei Ierarhi într-o singură zi: „Cu toții au viețuit în veacul al IV-lea, au fost ierarhi, care și-au apărat Biserica, au odrăslit în familii în care un rol deosebit l-au avut mamele, Emilia, Nona și Antuza, care au fost aproape de copiii lor, oferindu-le o educație aleasă. În cartea <Gură de Aur, atletul lui Hristos> ni se prezintă cum adolescentul Ioan dorea să devină sfânt. Câți dintre tinerii noștri de astăzi își mai doresc să devină preoți? Câți dintre noi ne dorim să devenim sfinți? De asemenea, cu toții au fugit de preoție, nu pentru că au fost lași, ci pentru că știau ce sublimă este taina preoției, care se săvârșește pe pământ, dar are rânduiala în cer. Cei care au ajuns în acest Seminar, să-și dea seama ce lucrare frumoasă și-au ales... Să înțelegem toate aceste lucruri frumoase pe care sfinții Ierarhi ni le-au lăsat și să le ducem după măsura posibilităților noastre, să țintim spre cele înalte. Drumul spre mântuire este mai lung decât un drum până la stele, spunea Sfântul Ioan Gură de Aur, de aceea să încercăm și noi măcar să avem această statură de antropos și să privim la stele, la cer, și să-l rugăm pe Dumnezeu să ne întărească să ajungem acolo.”

La final, părintele director Petru Georgel Chichioacă a adus mulțumiri celor prezenți la vreme de rugăciune, program care se va continua ziua următoare, prin săvârșirea slujbei Utreniei,

Acatistului și Sfintei Liturghii, urmate de pomenirea ctitorilor.

Hramul școlii, împreună-rugăciune și împreună-bucurie

„Pentru mine, hramul școlii reprezintă unicul prilej de întâlnire a sufletelor ce sunt în unire duhovnicească prin sentiment, trăire, iubire și, nu în ultimul rând, amintire. Când mă gândesc la această zi sfântă, am în minte cuvântul acasă, locul unde sufletu-mi trăiește și acum datorită momentelor de maximă împlinire, fapt ce îl datorez rugăciunilor Sfinților Trei Ierarhi, fără ale căror mijlociri, nimic din ce sunt astăzi nu ar fi fost existat.” (Robert Rus, clasa a X-a Teologie)

„În toată dimensiunea sa duhovnicească, hramul unei biserici, în cazul nostru, a unei școli de teologie, este un moment prielnic de o împreună-prăznuire a ocrotitorilor aceluia așezământ prin care îi venerăm prin ale noastre rugăciuni și cântări de laudă. Acesta păstrează mereu acea unire dintre absolvenți, profesori și elevi, unire ce duce la împreună rugăciune, mai exact la o așa-zisă recunoștință, și la împreună bucurie, evidențiind de fapt, bucuria sărbătorii, iar nu prilejurile lumești a unei bucurii.

Sfinții Trei Ierarhi să ne ocrotească pe fiecare, mijlocind pururea, pentru noi, la tronul Preasfintei Treimi!” (Emanuel Simean, clasa a XI-a Teologie)

Prăznuirea Sfinților Trei Ierarhi, o sărbătoare a întregii Ortodoxii

Bucuria a fost încununată în ziua praznicului, prin oficierea Utreniei, Acatistului Sfinților Trei Ierarhi și a Sfintei Liturghii sub protia părintelui protopop Ionuț-Ștefan Apetrei, absolvent în promoția 1999 și, mai apoi, cadru didactic în Seminar, împreună cu un sobor de părinți profesori, în prezența elevilor, absolvenților, profesorilor, binefăcătorilor instituției de învățământ, alături de care a participat și domnul primar al municipiului, ing. Dorin Alexandrescu. În cuvântul de învățătură, părintele protopop a subliniat rolul școlilor de teologie. „ Ziua Sfinților Trei Ierarhi este o zi de mare sărbătoare pentru toată Ortodoxia, dar în mod deosebit este o mare sărbătoare pentru școlile de teologie, facultăți și seminarii, deoarece ei sunt patronii învățământului teologic. Sfinții Ierarhi au fost admi-

rați pentru credința lor, pentru cultura, pentru evlavia lor, pentru că au luptat pentru credință și au fost buni păstori ai turmei lui Hristos. Ei au fost uniți, în primul rând, prin lupta lor pentru credința în Sfânta Treime.”

În această zi sunt pomeniți și evidențiați toți cei care se ostensec în școlile de teologie, seminarii și facultăți, deoarece avem nevoie de preoți foarte buni. „Preotul are o lucrare sfântă de la Dumnezeu. Sfântul Ioan Gură de Aur spunea că Dumnezeu-Sfânta Treime împrumută chipul, vocea și mâna preotului, și prin preot lucrează pentru sfințirea popoului Său. Este nevoie de foarte multă trudă, de valorile transmise prin profesorii noștri, smerenia, râvna și responsabilitatea slujirii poporului. De aceea, se cuvine să avem un gând pios de rugăciune pentru ctitorii Seminarului din Dorohoi, pentru părintele Dumitru Furtună, pentru părintele Constantin Muha, și un gând de felicitare părintelui Petru-Georgel Chichioacă, pentru modul în care a preluat conducerea Seminarului și școala noastră merge cu bine spre a-și împlini rostul ei. Gând de mulțumire părinților profesori, doamnelor și domnilor profesori, părinților și elevilor școlii, dumneavoastră celor prezenți, deoarece așa cum teologia noastră s-a întemeiat pe teologia Sfinților Trei Ierarhi și rugăciunea noastră, a preoților, se așează pe temelia dragostei și a rugăciunii fiecăruia dintre dumneavoastră”, a precizat cu emoție părintele protopop.

Părintele director a mulțumit tuturor celor care susțin constant activitățile și nevoile Seminarului, menționând că Sfinții Trei Ierarhi sunt „modele și exemple pentru tineri de seriozitate, de râvnă, de a dobândi învățătura folositoare pentru mântuire, de viață morală curată, pentru profesori modele de responsabilitate, de însușire temeinică a cunoștințelor transmise elevilor, pentru că toți Sfinții Ierarhi au avut studii deosebite, teologice, filosofice, retorice, oameni pregătiți, care nu au adaptat învățătura creștină la studiile profane, ci, dimpotrivă, au adaptat filosofia și celelalte domenii la învățătura creștină. Sfinții Trei Ierarhi au arătat calea pentru slujitorii Bisericii și pentru tineri.”

Pr. Prof. Cosmin PRISTAVU

Teologul și vocația sa la Sfinții Trei Ierarhi

Pornind de la faptul că pe 30 ianuarie toate școlile teologice (facultăți și seminarii) și-au sărbătorit ocrotitorii, pe Sfinții Trei Ierarhi, propun o scurtă incursiune în opera acestor Sfinți Părinți, pe tema vocației.

Vocația teologului este un subiect profund și important. Sfinții Trei Ierarhi au oferit o perspectivă valoroasă asupra teologiei și a vocației teologului. Iată câteva aspecte relevante:

Ce este teologia?

Potrivit Sfinților Trei Ierarhi, teologia nu este doar un sistem abstract de concepte sau o teorie filosofică. Ea este, în primul rând, expresia unei experiențe personale, a unei întâlniri vii cu Dumnezeu. Teologia nu se bazează pe rațiunea discursivă a teologului, ci pe realitatea credinței care luminează rațiunea, restaurând-o în structura sa cognitivă originală. Dorind să-L cunoască pe Dumnezeu, teologul se cunoaște și pe sine și vocația sa creatoare în această lume.

Care este vocația teologului în Biserică?

Vocația teologului, conform Sfinților Trei Ierarhi, este strâns legată de slujirea în Biserică. Teologul nu este doar un învățat, ci și un viitor slujitor al lui Dumnezeu și al credincioșilor. El are responsabilitatea de a transmite învățătura Bisericii și de a ghida credincioșii în cunoașterea lui Dumnezeu.

Teologul trebuie să fie un model de credință și să trăiască în conformitate cu învățătura pe care o propovăduiește. Vocația sa este să aducă lumină și să ofere răspunsuri la întrebările credincioșilor, să-i îndrume pe calea credinței și să-i ajute să crească spiritual.

În ce constă vocația personală a teologului?

Fiecare teolog are o chemare unică. Unii vor fi preoți, iar alții, ca mireni, se vor orienta spre diferite profesii. Este important ca fiecare să-și descopere și să-și urmeze vocația personală. Rugăciunea și ascultarea de Dumnezeu sunt esențiale în acest proces. Teologul trebuie să fie deschis la inspirație și să rămână în comuniune cu Biserica și credincioșii.

Pe scurt, vocația teologului este o chemare sacră și o responsabilitate. Este o călătorie de cunoaștere, slujire și creștere spirituală.

Pentru a-ți (re)descoperi propria vocație, poți reflecta asupra următoarelor întrebări:

Cum arată o zi din viața ta?

Faci ceea ce îți place? Te simți împlinit?

Abia aștepti să vină ziua următoare?

Pr. prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Împreună prindem curaj

Program de prevenire a violenței și a infracțiunilor în mediul școlar

Începând cu luna ianuarie 2024, Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, prin participarea directă a elevilor și profesorilor la activități specifice, s-a alăturat Programului de prevenire a violenței și a infracțiunilor în mediul școlar „Împreună prindem curaj”, inițiat de Ministerul Educației.

Seminarul dorohoian este una dintre cele 8 instituții de învățământ din județul Botoșani eligibile conform criteriilor de selecție impuse.

„FII ANTIVIOLENȚĂ!”, subproiectul propus la nivelul instituției de învățământ, continuă cu seria de activități „Oglinda emoțiilor” - desfășurate în data de 07 februarie 2024.

În cadrul activității, sub îndrumarea profesorilor și a partenerilor educaționali, desemnați de Direcția de Asistență Socială Dorohoi – Șef Centru Chirilă Claudia și psiholog Grădinaru Mihai, elevii au beneficiat de ateliere de lucru – „Sprijinul este la o vorbă distanță” și activități de consiliere pentru cei implicați în situații de violență (elevii cu comportamente violente, elevii victime, precum și elevii martori).

Grupul țință, reprezentat de elevii claselor IX-XII, a luat parte la discuții constructive, care au urmărit punctual:

- definirea unor termeni, precum: agresivitate, agresiune, comportament agresiv, agresivitatea în școală;
- portretul adolescentului agresiv;
- forme de manifestare a furiei și a comportamentelor agresive în funcție de vârstă;
- identificarea emoțiilor și modul constructiv de a le gestiona raportat la potențiale acte de violență;
- strategii de prevenire și gestionare/intervenție a fenomenului de agresivitate;
- bune practici privind ameliorarea agresivității în mediul școlar.

Doamna Chirilă Claudia a rezumat pe seama discuțiilor purtate cu elevii că scopul activității este familiarizarea acestora cu conceptul de autoreglare emoțională și cu particularitățile pe care acest proces le implică la vârsta adolescenței. Pentru dezvoltarea competențelor de autoreglare emoțională și de control al impulsurilor, domnul psiholog, Grădinaru Mihai, a propus desfășurarea unei activități care poate dezvolta abilitatea de auto-motivare la elevi: „Pot să controlez furia?”.

S-a discutat cu elevii despre ce înseamnă să își piardă controlul și despre ce înseamnă controlul impulsurilor. Li s-au solicitat exemple de situații în

care ei nu și-au putut controla reacțiile. S-a discutat, de asemenea, despre efectele negative ale comportamentelor care rezultă din cauza lipsei de control, atât în mediul școlar, cât și în cel extrașcolar (de exemplu, în relație cu familia, prietenii).

Printre obiectivele vizate este și dezvoltarea capacității elevilor:

- să identifice stimulii care le activează emoții puternice negative (de exemplu, furia);
- să exemplifice situații în care își pierde controlul;
- să identifice strategii prin care ar putea să își controleze comportamentele/reacțiile impulsive.

Din dorința de a nu lăsa elevii în situația unor neclarități, coordonatorii proiectului și specialiștii în psihologia copilului și adolescentului și-au exprimat disponibilitatea pentru o sesiune de întrebări și răspunsuri. Valorificând oportunitatea de moment, elevii au adresat întrebări pornind de la tema activității, la care s-au formulat răspunsuri adecvate vârstei acestora.

Înceind activitatea „Pot să controlez furia?”, propusă de reprezentanții DAS Dorohoi, elevii au reținut următoarele:

1. Autoreglarea emoțională este un proces deliberat, conștient, prin care putem influența emoția trăită și modul în care o exprimăm.
2. Autoreglarea emoțională este un proces care evoluează în paralel cu dezvoltarea cognitivă, biologică și socială a adolescentului.
3. Printre cele mai eficiente strategii de reglare emoțională se numără: selectarea situației, modificarea situației, acordarea atenției, modificarea cognitivă și modularea răspunsului.
4. Automanagementul se referă la abilitatea individului de autoreglare eficientă a emoțiilor, gândurilor și a comportamentului, în orice situație.
5. Modul în care adolescentul interpretează o situație determină emoțiile pe care le simte, iar acestea influențează, mai departe, comportamentul său. Din acest motiv, intervențiile din școală care urmăresc schimbări benefice, de durată, trebuie să vizeze emoțiile și gândurile adolescentului, nu doar comportamentul lui.

Concluziile formulate au fost valorificate în alcătuirea pliantului informativ, produsul final al activității. Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob”, prin intermediul părintelui director prof. Chichioacă Petru-Georgel, mulțumește Direcției de Asistență Socială Dorohoi pentru colaborarea în cadrul acestui proiect.

Pr. Prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Proiectul *Împreună prindem curaj* Concursul tematic: *Fii antivioolență!*

În luna martie 2024, la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, continuă seria activităților specifice de prevenire a violenței și a infracțiunilor în mediul școlar, derulate în cadrul Proiectului „Împreună prindem curaj”, inițiat de Ministerul Educației.

Subproiectul propus la nivelul unității de învățământ, „FII ANTIVIOLENȚĂ!” a vizat și desfășurarea unui „Concurs tematic” pe data de 20 martie 2024.

În cadrul activității, sub îndrumarea Părintelui Director, prof. Chichioacă Petru-Georgel și a doamnei consilier școlar, prof. Iftimiciuc Antoneta, precum și a partenerilor educaționali de la Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi - Director, prof. Stoleru Paula-Mihaela și prof. Apostol Alexandru, elevii au participat la concursul cu tema „Tipuri de violență”. Aceștia au beneficiat de dezbateri și activități de consiliere prin care s-au valorificat modele de bune practici în domeniul prevenirii faptelor antisociale și a detectării factorilor declanșatori a fenomenelor de bullying.

Grupul țintă a fost reprezentat de elevi ai clasei a V -a de la Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi și elevii claselor IX-XII de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi.

Părintele Director, prof. Chichioacă Petru-Georgel a prezentat scopul activității, respectiv acela de a reduce incidența bullying-ului în rândul copiilor și tinerilor. S-a făcut referire inclusiv la situația copiilor cu dizabilități și al celor din medii defavorizate, care, uneori, reprezintă ținta actelor de violență din partea altor persoane.

Strategiile prezentate au urmărit gestionarea și intervenția necesară în cazul persoanelor implicate în situații de bullying, la nivel individual și de grup/clasă/școală/familie.

După prezentarea unor materiale informative, elevii, din cele două unități de învățământ, au fost împărțiți în patru echipe, în vederea participării la Concursul tematic intitulat „Tipuri de violență”.

Echipele formate au trebuit să-și aleagă un nume, un motto, iar, mai apoi, să exprime printr-un desen o situație de abuz sau violență și să realizeze un set de norme care ar fi necesar pentru prevenirea și combaterea violenței. Prin rezolvarea unui rebus elevii au descoperit care sunt tipurile de violență întâlnite.

După asigurarea feedback-ului și evaluarea rezultatelor obținute, în urma stabilirii clasamentului celor patru echipe, a avut loc premiarea elevilor. Concluziile formulate au fost valorificate în alcătuirea

materialului informativ, produsul final al activității.

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, prin intermediul Părintelui director, prof. Chichioacă Petru-Georgel, transmite că reușita activității se datorează și colaborării cu Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi, aducând mulțumiri profesorilor coordonatori, precum și tuturor elevilor implicați cu atenție și interes în activitatea desfășurată.

Sprijinul este la o vorbă distanță: Harta prieteniei

Derularea Proiectului „Împreună prindem curaj” la nivelul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi este prilej de activități valoroase pentru elevi și profesori ai instituției organizatoare, precum și pentru elevi din alte instituții de învățământ pentru care „acasă” înseamnă Complexul de Apartamente „Casa Mea” Dorohoi. Acestor copii Seminarul le-a devenit gazdă, în ziua de luni - 22 aprilie 2024, în cadrul activității „Sprijinul este la o vorbă distanță: Harta prieteniei”.

Părintele Director, prof. Chichioacă Petru-Georgel, a informat elevii, cadrele didactice și partenerii cu privire la obiectivul activității: acela de a-i ajuta pe elevi și pe profesori să se gândească la lucrurile pe care le avem în comun și care ne permit să trăim împreună într-o societate mixtă, favorabilă incluziunii.

Reprezentanți ai Complexului de Apartamente „Casa Mea” Dorohoi (director – Ionescu Daniela, psiholog – Stoleru Nina, instructori de educație – Guragata Emilian, Roman Doina) au definit și recomandat comunicarea asertivă, modalitate care contribuie la evoluția pe plan personal, școlar, social și profesional.

Îmbinând jocul, creativitatea și experiența umană, didactică și profesională a celor implicați, s-au derulat trei activități care au fost pe placul elevilor. Aceștia s-au exprimat încrezători unii în alții, cu bucuria că au simțit deschiderea către prietenii sinceri și de durată.

Toate emoțiile pe care le trăiește o persoană sunt de acceptat, dar nu sunt de tolerat orice tipuri de comportament. Elevii au învățat în cadrul proiectului că autocontrolul ține de ei înșiși și pot alege să aibă comportamente decente și nonviolente.

Prevenirea faptelor de bullying comise în mediul școlar între elevi

„Mai mult câștigi prin iertare decât prin violență”, spunea La Fontaine. Seria activităților specifice de prevenire a violenței și a infracțiunilor în mediul școlar, derulate în cadrul Proiectului „Împreună prindem curaj” a continuat și în luna mai 2024 la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi.

Deoarece violența, sub toate formele ei, conform studiilor, limitează dreptul fundamental la educație a zeci de copii români, din toate nivelurile de școlarizare, s-a realizat o activitate în parteneriat cu Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi, reprezentată prin director, prof. Stoleru Paula-Mihaela, prof. Apostol Alexandru și prof. Cărăușu Mihaela.

Pentru data de 16 mai 2024, subproiectul derulat de Seminarul Teologic dorohoian, intitulat sugestiv „FII ANTIVIOLENȚĂ!”, a vizat desfășurarea celui de-al doilea Concurs tematic: „Prevenirea faptelor de bullying (prin acțiuni fizice, verbale, relaționale și/sau cibernetice) comise în mediul școlar între elevi”.

Beneficiarii activității au fost elevii clasei a VII-a de la Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Dorohoi și elevii claselor IX-XII de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi.

Organizatorii proiectului au accentuat ideea că în mediul școlar trebuie să predomină înțelegerea și armonia, prietenia între elevi, empatia, încât toți să vină de drag la școală și să învețe cât mai eficient. Acest deziderat devine chiar mai ușor realizabil dacă există o legătură strânsă între elevi, profesori și părinți.

Pr. prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Lansare de carte: *Tatăl minciunii. Demonologia din perspectiva ortodoxă. Diavolul în concepția creștinilor medievali*

Luni, 26 februarie 2024, a avut loc în Sala „Pimen Arhiepiscopul” din cadrul Centrului eparhial al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților lansarea cărții „*Tatăl minciunii. Demonologia din perspectiva ortodoxă. Diavolul în concepția creștinilor medievali*”, alcătuită de ieromonahul Arsenie (Andrei) Bejan, absolvent al Seminarului Teologic din Dorohoi, promoția 2007, licențiat în Teologie Ortodoxă, Drept și Conservator.

Lucrarea este tipărită la Editura Crimca și reprezintă cercetarea doctorală a autorului, desfășurată la Facultatea de Teologie Romano-Catolică a Universității București, autorul fiind, în prezent, preot slujitor la parohia Hersbruck în Mitropolia Ortodoxă Română a Germaniei, Europei Centrale și de Nord.

„Autorul acestei cărți arată pagină după pagină care este pedagogia divină și cum se apropie Dumnezeu de om, chiar și atunci când răul se dovedește a fi mai seducător, mai provocator, îmbrăcând o aparență mai victorioasă. Cititorului îi revine misiunea ca, descoperind conținutul cărții, să admire lucrarea lui Dumnezeu făcută în favoarea omului, creat după chipul și asemănarea Lui, Care nu L-a lăsat pradă puterilor întinericului și răului, dar i-a venit în întâmpinare cu harul și iubirea Sa divină”, exprimă pr. conf. univ. dr. Lucian Dîncă, Directorul Școlii Doctorale de Teologie și Studii Religioase de la Universitatea din București și îndrumătorul lucrării.

„Lucrarea de față își propune să trateze concepția creștinilor din Evul Mediu despre diavol și lucrările lui, precum și mijloacele prin care Biserica venea în ajutorul fiilor ei din acele timpuri. Un plan esențial pe care lucrarea îl abordează în paralel este atitudinea oamenilor contemporani față de diavol și lucrările lui, atitudinea Bisericii în contextul actual privind demonizarea, bolile psihice și exorcismele. Studiarea și analizarea temei pe cele două planuri dorește să evidențieze faptul că, la fel ca în perioada medievală, lumea contemporană a rămas cu aceleași concepții și credințe despre demonologie, magie, vrăjitorie sau posedare demonică. (...)

Alegerea temei a avut ca punct de plecare constatarea absenței unei bibliografii considerabile și unitare din perspectivă teologică și dogmatică. (...) Cercetarea temei dorește să fie un sprijin real, în duhul Bisericii, din punct de vedere teologic și spiritual, pentru preoți, teologi și credincioși. (...)

Deși trăiesc în epoci și culturi diferite, oamenii sunt capabili să păstreze și să asimileze practice și credințe străine de vremea lor, lipsite de sens, chiar dacă societatea a evoluat destul de mult. Acest lucru se vede clar în lucrările demonilor realizate prin magie, o plagă morală în viața creștină. (...) De aceea, Biserica și-a păstrat misiunea de a lupta și de a-i ajuta pe credincioși prin diferite slujbe de exorcizare”, subliniază ieromonahul Arsenie Bejan, în introducerea lucrării.

Lansare de carte: *Iar numele Fecioarei era Maria. Maica Domnului din perspectivă interreligioasă.*

Luni, 25 martie 2024, în ziua praznicului Bunei Vestiri, a avut loc la Darabani, în prezența a peste 200 de persoane, un eveniment deosebit, în strânsă legătură cu sărbătoarea, lansarea cărții domnului profesor doctor Postolachi Vasile: „... iar numele Fecioarei era Maria. Maica Domnului din perspectivă interreligioasă”. Autorul este absolvent al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi și, în prezent, cadru didactic la aceeași instituție de învățământ.

Invitații care au luat cuvântul au fost: pr. lect. Dr. Cezar Hârlăoanu, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași, pr. prof. Chichioacă Petru Georgel și prof. Sarafim Răzvan Gabriel de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, prof. Gavrilesco Oana Mihaela și prof. Matei Popescu Luminița, de la Școala Gimnazială Nr. 1 Rădăuți - Prut, cărora li s-au adăugat, pe parcurs, și doamna inspector Hrimiuc Galia, de la Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, și domnul inspector Știrbu Vitalie, de la Direcția de Învățământ, Tineret și Sport Briceni, și pr. prof. Apetrei Ionuț-Ștefan, de la Protopopiatul Dorohoi.

Evenimentul a fost continuat de un miniconcert de muzică bisericească închinată Maicii Domnului, interpretată de corurile Haris și Agnus ale Seminarului Teologic Dorohoi, precum și de elevii: Ilaș Ana-Maria, Aiacoboaie Sabrina și Doroșincu Alexandru-Marian, sub coordonarea domnului profesor Sarafim Răzvan-Gabriel.

Discuțiile au fost moderate de către Dragoș Coșman, elev la Colegiul „Gheorghe Asachi” din Lipcani, Rep. Moldova și de către prof. Vasile Postolachi, autorul cărții.

În cuvântul său de introducere, autorul a precizat drumul cărții de la idee la

faptă, precum și semnificația titlului, dar și cu ce vine nou în această carte. Lucrarea „...iar numele Fecioarei era Maria. Maica Domnului din perspectivă interreligioasă” vine ca un gest de umilă recunoștință pentru bunătatea pe care Preacurata Fecioară mi-a arătat-o pe parcursul vieții.

În cuvântul său, părintele lector Doctor Cezar Hârlăoanu a explicat importanța și actualitatea lucrării: „Cartea este actuală pentru că vorbește despre Maica Domnului din perspectiva celor trei mari religii monoteiste, este o mărturie a unei întâlniri interculturale... Textele patristice despre Maica Domnului au fost epuizate în această carte. Aș putea să vorbesc mult despre carte, e o carte pe care, după ce deschizi primele pagini și începi să o citești, se citește singură, nu o poți lăsa pentru o altă săptămână.”

„Și tema și persoana ne-au adunat pe toți într-un număr atât de mare. Citind lucrarea, am observat că este foarte muncită și se pot spune foarte multe despre ea. Am observat un substrat moral, Maica Domnului fiind prezentată ca un model de păzire a poruncilor lui Dumnezeu” a transmis pr. prof. Chichioacă Petru-Georgel, director al Seminarului din Dorohoi.

„În cartea lui, bunul meu prieten a pus mult suflet. Utilizarea unor epitete în carte, precum: Preaiubita Fecioară, Gîngășa Fecioară arată acest lucru și mai arată ceva: că această carte nu a fost gândită doar ca o lucrare de doctorat, ci mai mult ca un dar adus Maicii Domnului. În paginile cărții sale se simte pe deplin acest suflet pe care el l-a pus și, de aceea, consider că bunul meu prieten a fost o persoană potrivită de a scrie despre Maica Domnului, pentru că despre Maica Domnului nu poți scrie și nici nu trebuie să scrii, fără să pui suflet. Citiți cartea lui Vasile, iar ca argument, atât aduc: e scrisă din suflet, iar ceea ce e scris din suflet, pătrunde sufletele!” a transmis și Sarafim Răzvan - Gabriel, profesor de muzică la Seminar.

„Această carte te captivează. Această carte a avut un drum și el nu a început doar de la doctorat. Rădăcinile ei au fost puse încă din copilărie, modelele materne: mama, bunica au pus bazele evlaviei sale către Maica Domnului. Să fii o sursă de inspirație și pentru ceilalți!” (Gavrilescu Oana Mihaela, director al Școlii Gimnaziale Nr. 1 Rădăuți-Prut).

„Mă întorc la autor și îi spun că nimic din ceea

ce a făcut el nu este ușor. Indiferent de ce s-ar întâmpla, să nu renunți la faptele bune! Ce am învățat eu de la al meu coleg? Că nu a pierdut nicio dată crezând în Dumnezeu! Om cu care poți să rezonzi, echilibrat, mult prea modest pentru realizările sale, iar de realizările lui m-am bucurat și l-am încurajat” (Matei Popescu Luminița, profesor la Școala Gimnazială Nr. 1 Rădăuți-Prut)

Eroi au fost, eroi sunt încă!

„Onoare celor curajoși și glorie eternă pentru jertfa lor!” îndeamnă înțelepciunea spaniolă.

Pornind de la acest îndemn, cu ocazia Zilei Eroilor, profesorii Sarafim Răzvan-Gabriel și Postolachi Vasile au desfășurat, împreună cu elevii clasei a IX-a B, activitatea: „Eroi au fost, eroi sunt încă...”. Activitatea s-a desfășurat pe două planuri: unul teoretic și unul practic. În partea teoretică, domnii profesori le-au vorbit elevilor, prin intermediul unui material PowerPoint, despre semnificația termenului de „erou”, despre eroii de atunci, mai exact despre cei care au murit pentru țară, în cele două războaie mondiale - aducându-le ca exemplu pe Măriuca Zaharia, dar și despre eroii de astăzi, despre cei care se sacrifică pentru cei din jur, amintindu-le, în acest sens, despre două personalități marcante ale istoriei Seminarului, care au fost eroi pentru multe generații de elevi, și anume, vrednicii de pomenire: Pr. Prof. Dumitru Furtună și Pr. Prof. Constantin Muha. Coordonatorii proiectului au încurajat dialogul, elevii fiind invitați să-și prezinte viziunea proprie cu privire la semnificația termenului de erou.

În partea practică a proiectului, elevii însoțiți de cadrele didactice coordonatoare, au depus flori, lumânări și rugăciuni la statuia Pr. Dumitru Furtună, dar și la mormintele celor doi vrednici părinți, mai sus menționați.

În urma proiectului, cei implicați au înțeles că oricine poate deveni erou pentru celălalt: „Un erou poți fi chiar tu!”, i-a îndemnat domnul profesor Sarafim Răzvan - Gabriel, iar domnul profesor Postolachi Vasile le-a dat ca temă pentru acasă: „Alege să fii eroul cuiva!”

„Prietenul credincios este leacul vieții” Reflecții despre carte și autor.

Preacucernici părinți, distinși oaspeți și invitați,

Voi începe cu ultima din cele trei cerințe enumerate de talentatul nostru prezentator, și anume că, da, într-un mod categoric și reciproc cu autorul, bunul meu prieten Vasile, afirm și eu că sunt adevărate cuvintele de mai sus și anume că **„prin prietenia lui sinceră a arătat cât de adevărate sunt cuvintele lui Isus Sirah: „Prietenul credincios este acoperământ tare și cel ce l-a aflat pe el, a aflat o comoară. Prietenul credincios este leacul vieții”**, iar acest lucru îl datorăm mijlocirii Maicii Domnului, care a lucrat minunat spre a se ajunge așa, aspect despre care voi vorbi puțin mai târziu.

De regulă vorbesc mult și liber, dar atmosfera emoționantă și abundența ideilor m-au determinat să așez câteva gânduri în scris, despre carte, despre autor, gânduri pe care vi le aduc astăzi și acum inimilor dumneavoastră.

Dacă antevorbitorii mei au pornit discursurile lor de la autor spre carte, în cele ce urmează, eu aș dori să pornesc în sens invers, de la carte spre autor.

În primul rând doresc să îl felicit pe bunul meu prieten Vasile pentru această reușită și, mai ales, pentru munca din spatele ei, pentru cei 5 ani de muncă prin biblioteca Facultății de Teologie din Victoria Gasteiz, muncă încununată astăzi de cartea care ne stă înaintea.

În prefața făcută de renumitul părinte profesor Petre Semen, Sfinția Sa, la un moment dat, a precizat că: **„lucrarea are un caracter interdisciplinar îmbinând elemente exegetice, omiletice, liturgice și biblice, după cum o atestă bogata bibliografie explorată, încât considerăm că prin aceasta autorul oferă un bun instrument de lucru pentru cele patru domenii ale Teologiei”**. Răsfoind cartea colegului meu Vasile, aș îndrăzni să adaug și eu, în calitate de profesor de muzică, la cele spuse de părintele profesor că am găsit și elemente care au legătură cu domeniul muzical bisericesc. Și acest aspect se poate rezuma la un singur cuvânt cheie: *imn*. Oare

ce poate oglindi mai frumos evlavia creștină față de Maica Domnului decât frumoasele imnuri creștine?

Iar în cartea lui Vasile am găsit multe aluzii și referințe la imnurile închinare Maicii Domnului. În fruntea acestor cântări stă însuși imnul compus chiar de Preacurata Fecioară, imediat după evenimentul Bunei Vestiri (care, iată, ne-a adunat pe

toți cu multă bucurie astăzi) Cu toții îl cunoaștem, fie din Sfânta Scriptură, fie de la Biserică, când Preasfânta Fecioară, plină de bucurie, a rostit: **Mărește suflete al meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu...** Din cartea lui Vasile am aflat că acesta e cel mai lung pasaj nou testamentar pus în gura unei femei, un imn plin de profunzime, prin care Maica Domnului a lăudat măreția lui Dumnezeu. Mi-a mai plăcut în carte că Vasile a subliniat cu tărie o profeție făcută de Fecioara Maria: **„Iată de acum mă vor ferici toate neamurile”** (Lc. 1, 48), profeție pe care Vasile a folosit-o chiar ca ipoteză de cercetare în cartea sa.

Și să revin la imnuri, tocmai imnurile citate de Vasile și nu doar, sunt o dovadă a faptului că, zi de zi, sub ochii noștri, și până la sfârșitul lumii, se împlinesc cuvintele profetice rostite de tânăra Fecioară din Nazaret. Pe lângă cântările cunoscute din slujbele noastre bisericești, pe care Vasile le citează, mai găsim și imnuri etiopiene sau siriene închinare Maicii Domnului. Găsim menționate și cele mai vechi cântări mariologice, precum: *Odele lui Solomon*, imnuri închinare Maicii Domnului încă din secolul al II-lea, precum: **„Păntecel Fecioarei L-a lu-**

at și ea a primit zămislire și a dat naștere. Așa încât Fecioara a devenit Maică cu multe îndurări. Și ea a purtat și a născut pe Fiul, însă fără durere, căci nu a ieșit fără rânduială” (Odele lui Solomon) sau un frumos imn din secolul al IV-lea, compus de către

Sfântul Iacob de Nissibi: „O, Fecioară Născătoare de Dumnezeu cum voi aduce laudă ție?... Mai bună este lumina ta decât cea a soarelui și a lunii și a stelelor care atârnă pe bolta cerească, căci ele cad și se pierd, dar lumina ta adevărată niciodată nu cade; mai limpede decât aerul, mai înălțată decât cerurile, mai presus decât Serafimii și mai slăvită decât Heruvimii, și decât Începătoriile și toate Puterile (cerești) ești mai slăvită Fecioară, Fiică a lui David. Tu ești Arca lui Noe, Tu ești Piatra Celui Tare și Cortul lui Avraam, mantia lui Solomon, cetatea Fiului lui Iesei, cojocul lui Ilie, ulciorul lui Elisei, Norul lui Isaia și roua de pe lâna lui Ghedeon, pe tine te-au cunoscut profeții în Duhul Sfânt. Sfîntește, Doamne, simțirile și cugetele noastre și sufletele împreună cu trupurile noastre, prin rugăciunile Mariei care Te-a născut, ca om, Tu fiind Dumnezeu, îndepărtează datoriile noastre, ștergându-le pe ele și curăță fărădelegile noastre, spălându-ne de ele, și în ziua judecății și a răspunsului ce avem a-I da, dăruiește-ne din plin mila Ta! Amin” (p. 127-128).

Dar imnurile amintite de autor, depășesc barierele confesionale. Astfel, din bogata imagografie romano-catolică, bunul meu prieten se oprește asupra imagografiei sărbătorii Maicii Domnului îndurerată pe care Biserica Romano-Catolică o sărbătorește pe 15 septembrie: „Stătea Maica în-

durerată, lângă Cruce și plângea, unde Fiul era întins; al cărei suflet, aflat în așa mare suferință, plin de tristețe și durere, de aprigă sabie era străbătut. O, cât de tristă! O, cât de îndurerată! Se aflase această binecuvântată, Maică a Fiului Cel Unul Născut, și cu câtă durere se uita spre a Fiului iubit suferință! Care este omul care nu ar plânge dacă ar vedea-o pe Maica lui Hristos în atâta durere?” „Pe Fiica Sa cea mai iubită, o pune Cel Atotputernic lângă Fiul pătimind, singură, tristă și îndurerată. Sufletul ei era luminat de o lumină minunată; dar o sabie groaznică cu durere a străpuns-o”.

Nu mică a fost emoția să găsesc în cartea lui Vasile și o frumoasă rugăciune musulmană, închinată Fecioarei Maria: „*Bucură-te Marie, Doamna lumilor, Fecioara paradisiacă, Iubită de Dumnezeu și de îngeri, eu mă apropii de Tronul Ziditorului prin mijlocirea ta, eu Îl invoc prin puterea ta, o, tu, cea dreaptă, cea slăvită, cea fără pată*”. La fel de mare a fost uimirea să citesc și ceea ce spunea un teolog iudeu și profesor universitar, David Flusser: „*Dar nimeni nu îmi va lua dreptul de a intona un umil cântec de laudă Mariei, femeii iudaice, din această temniță ecumenică în care sunt obligat să rămân, expus pericolului de a fi greșit înțeles, groaznic și pro-lific. Nu va fi un imn idilic despre Maria, mama iudaică, căci viața ei cu siguranță nu a fost idilică, conform tuturor confesiunilor...*” (p. 400)

Ce au în comun toate aceste mărturii ortodoxe, romano-catolice, musulmane și chiar iudaice?

Toate sunt străbătute de un fir: dragostea de Fecioara Maria și mai sunt străbătute de ceva: de dragostea autorului. Pentru că timpul nu permite, m-am oprit doar asupra imagografiei prezente în cartea bunului meu prieten, dar vă asigur că nu doar imnurile menționate, ci toate paginile cărții sunt străbătute de dragostea față de Preacurata Fecioară, a lui Vasile. Și spun aceasta, ca unul ce îl cunosc pe Vasile, și cu permisiunea dumneavoastră, în cele ce urmează, aș dori să menționez câteva cuvinte și despre autorul care și-a pus sufletul în această carte.

Pe Vasile îl știu de ceva vreme și ne leagă o frumoasă prietenie, pe care noi o considerăm tot un dar al Maicii Domnului și, chiar de multe ori, am simțit ajutorul ei în activitățile desfășurate de noi.

Am simțit ajutorul ei în activitățile de prin Moldova, în excursia cu elevii noștri, dar și în alte activități școlare.

Iar în toate aceste activități, Vasile s-a implicat cu tot sufletul. Și de ce e important să subliniez acest lucru? Pentru că și în cartea lui,

bunul meu prieten a pus mult suflet. Utilizarea unor epitețe în carte, precum: *Praiubita Fecioară*, *Gingașa Fecioară* arată acest lucru și mai arată ceva: că această carte nu a fost gândită doar ca o lucrare de doctorat, ci mai mult ca pe un dar adus Maicii Domnului. În paginile cărții sale, se simte pe deplin acest *suflet* pe care el l-a pus și, de aceea, consider că, bunul meu prieten a fost o persoană potrivită de a scrie despre Maica Domnului, pentru că despre Maica Domnului nu poți scrie și nici nu trebuie să scrii, fără să pui suflet. Exact ca în muzică, nu poți pătrunde în suflet, fără a pune suflet în cântare. Iată un motiv în plus de a citi cartea lui: că ceea ce e scris din suflet, merge la suflet!

Sunt extrem de bucuros de reușita aceasta a lui de astăzi, pentru că îi cunosc munca din spatele ei, ispitele ce i-au apărut în cale și pe care le-a depășit cu ajutorul Maicii Domnului. Văzându-l acum cu cartea în mână, cu munca lui de 5 ani, teoretic, și de o viață, practic, îl felicit cu toată sinceritatea și îi doresc ca bucuria să îi fie măcar pe măsura muncii sale! Și să ne ajute Maica Domnului să mergem înainte cu activitățile pe care noi doi ni le-am propus.

În final, vin cu un îndemn: citiți cartea lui Vasile, iar ca argument atâta aduc: e scrisă din suflet, iar ceea ce e scris din suflet, pătrunde sufletele!

Prof. Răzvan-Gabriel SARAFIM

Curs de educație rutieră

Miercuri, 12 iunie 2024, a avut loc la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi o activitate de educație rutieră, desfășurată în parteneriat cu Poliția Municipiului Dorohoi - Biroul Poliția Rutieră, prin prezența Ag. șef principal Nenișcu Adrian și Ag. șef principal Cirimpei Cezar.

Reprezentanții Poliției Rutiere Dorohoi le-au prezentat elevilor regulile de circulație, precum și marcajele și indicatoarele rutiere pe care aceștia trebuie să le cunoască și să le respecte, în calitate de pietoni și viitori șoferi, pentru a nu deveni victime ale accidentelor rutiere.

Activitatea a fost interactivă, bazată pe întrebări și răspunsuri, curiozitățile elevilor noștri nefiind puține.

Acest demers s-a dovedit, așadar, benefic elevilor noștri și i-a ajutat să fie activi și creativi, dar și să găsească măsurile de siguranță potrivite.

Aceste tipuri de activități au drept obiectiv formarea comportamentului rutier responsabil pe baza cunoașterii și respectării regulilor de circulație, pentru prevenirea producerii accidentelor în rândul

elevilor și nu numai.

Participanții la activitate au conștientizat faptul că, indiferent de calitatea noastră de pieton, pasager sau conducător de vehicul, toți avem datoria de a cunoaște regulile de circulație și de a-i respecta pe ceilalți participanți la trafic.

Considerăm că obiectivul principal a fost atins și, cu siguranță, vom continua colaborarea cu partenerii noștri.

Binele făcut se duce dincolo de veșnicie!

„Ca să vorbești despre OM, trebuie să-i cunoști și faptele sale și cum interacționează în comunitatea unde trăiește. Dar numai fapta, lucrul făcut cu sens, este suportul unei juste judecăți de valoare a personalității sale.”, spunea un scriitor canadian.

Lecție de bunătate - aceasta este legătura dintre lucrarea prezentată astăzi și relația domnului profesor cu școala. Pe lângă religie, predă lecții de bunătate elevilor și nouă, colegilor. Îi inspiră pe elevi și îi îndeamnă la bine. Pe mine personal m-a motivat, arătându-mi efectele binelui făcut, și anume, bucuria de pe chipul oamenilor și al copiilor.

Domnul Profesor este un exemplu de AȘA DA! Pentru întreaga comunitate. Când spunem Vasile Postolachi, toți îl cunosc sau recunosc prin prisma faptelor, nu a vorbelor! – Prin activitatea de voluntariat „Masa Bucuriei”, inițiată cu al său prieten Andrei Nenișcă, care a ajuns la 149 de săptămâni. Am primit cu toții o lecție despre ce înseamnă perseverența, ce înseamnă să nu renunți, în ciuda faptului că nu tot timpul a fost ușor. DAR fără să vreau, am fost martoră în multe momente când domnul profesor povestea că, atunci când făceau socotelile pentru următoarele săptămâni, analizând cum o să reușească, ajutorul divin nu întârzia să apară!

Sunt sigură că în această frumoasă activitate de voluntariat, întreprinsă de cei doi, Maica Domnului nu a lipsit nicio clipă. ACEASTĂ carte prezentată astăzi vine ca un semn de mulțumire și cred că ar trebui să se afle în mâinile tuturor, celor, care vor să se împrietenească și să afle cât mai multe despre Maica Domnului, un volum propus plecării noastre a tuturor, în căutarea Maicii Domnului.

Mă întorc spre autor și îi spun că nimic din ce a făcut, nu a fost ușor de făcut. Și nici nu cred că acesta ar trebui să fie scopul. Știm deja că lucruri ușoare poate să facă oricine, dar știm că acestea nu produc schimbări pe termen lung! Așa cum spunea SF. ISAAC SIRUL – „Încercările sunt cinstea pe care o primește sufletul, de la măreția Lui Dumnezeu.” Indiferent de ce s-ar întâmpla, să nu renunți la faptele bune, să faci binele după puterea ta. Să nu uiți că

nimic din binele făcut nu se pierde. Binele făcut se duce dincolo de veșnicie. Așa este și îndemnul Sf. Grigore Teologul - „Dacă îți vei întinde mâinile tale

la cele ale săracilor, vei apuca vârful Cerului!”

De la mulți oameni ai auzit fraza aceasta și de la mine foarte des, și anume: „Ai grijă unde duci bunătatea ta!”, dar crezul lui este: „Atunci când aduci bucurie cuiva și sufletul tău se molipsește de bucurie.” Citez, aici, un poet britanic: „Prefer întotdeauna să cred ce e mai bun despre oameni, fiindcă acest lucru mă scutește de o mulțime de ne-cazuri.” Se potrivește perfect cu crezul domnului profesor despre oameni.

Ce am învățat eu de la colegul meu, este că nu am pierdut niciodată crezând în Dumnezeu. Este adevărat, că, uneori, nu înțelegem greutățile nemeritate, dar, de fiecare data, s-a dovedit că orice problemă are rezolvare, orice încercare își are rostul ei, că după orice sfârșit urmează un alt început, că după orice eșec urmează o reușită. Așa cum spunea Cuviosul Clement Alexandrinul- „A iubi pe cei necredincioși nu înseamnă a iubi răul, nici necredința sau

hoția, ci înseamnă a iubi pe hoț, pe necredincios, nu pentru că păcătuiesc, că prin asta întinează numele de om, ci pentru că sunt oameni și oamenii sunt fap-turi ale Lui Dumnezeu.

Așa cum știm, unul dintre indicatorii de cali-tate a vieții noastre este dat de tipul de relații pe care le avem. Pentru a simți beneficiile prieteniei, avem nevoie de oameni, care ne influențează în mod pozitiv viețile. Al meu coleg este unul dintre acei oa-meni. Îmi place să îl numesc pe bunul meu prieten - sfătuitor. El mi-a demonstrat că (citând un filozof grec) PRIETENIA ESTE EGALITATE ARMONIOASĂ!

Om cu care pot să rezonoz, nu e nevoie de nicio mască socială a zilelor noastre atunci când stăm de vorbă, echilibrat în orice sfat dat, mult prea modest pentru realizările lui, e sinonimul OMENIEI, pe care mulți au pierdut-o.

Îmi place să cred că sunt un om care se bucură sincer de realizările oamenilor din jurul meu, iar de realizările colegului meu m-am bucurat și l-am încurajat mereu, și el știe asta.

Nu pot decât să îl felicit pentru această frumoasă realizare, să îi spun că mă bucur din suflet pentru el, îi mulțumesc că a dorit să îi fiu alături, a fost o provocare pentru un simplu profesor ca mine, dar și o onoare în același timp.

Să dai mulțumire și recunoștință cerului pentru această minunată seară!

Am pentru tine un mic dar, cu câteva mesaje motivaționale, pentru zilele când vei avea nevoie, iar unul dintre ele sună cam așa: „Prietenul adevărat nu este neapărat cel care împarte durerea cu tine, ci cel care nu se sufocă în invidie când tu ești fericit”.

Închei aici cu următoarele cuvinte ale părintelui Dumitru Stăniloae – „Cel mai frumos și convingător despre prietenie este îmbrățișarea!”

Prof. înv. primar Luminița MATEI POPESCU,
Școala Gimnazială Nr. 1, Rădăuți-Prut

Poezie

Eu nu scriu

Eu nu scriu... nu scriu poezii,
Ci... m-apasă multe frământări,
Gândurile nopții târzii
Și șoapte de-alinări.

Eu nu scriu poezii,
Dar poate așa pare
Că aș trăi... precum burghezii,
Că am zilele ușoare.

Eu nu scriu poeme,
Eu mă plâng în rime
Până-mi crapă printre gene
Soarele amiezii prime.

Diana-Andreea MOISE, IX B
Premiul al II-lea,
Concursul Național „*Creangă...la el acasă*”
Coordonator, prof. Ignat Cristina-Ionela

Darul vieții – taină și adevăr

În data de 26 martie a.c., s-a desfășurat la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi activitatea intitulată „Darul vieții – taină și adevăr,” realizată în parteneriat cu Protopopiatul Dorohoi, prin grija Pr. Protopop Ionuț-Ștefan Apetrei și susținută de diac. dr. Petru Cernat, asistent universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași, la catedra de Teologie Morală.

Întâlnirea, încadrată în tematica Lunii pentru viață, s-a adresat elevilor de la clasele a XI-a și a XII-a de la cele două Profiluri – Teologie și Bilingv, s-a arătat a fi o adevărată și fascinantă călătorie de la începuturile vieții umane, respectiv stadiul de embrion, parcurgând momente ale dezvoltării biologice amprentate de prezența sufletului.

Embrionul uman este arhitect și educator al întregii ființe umane, este un CINE, deci o persoană deplină și vulnerabilă, teologia Bisericii în dialog cu medicina punând în lumină viața umană ca dar și taină, oferind manualul de utilizare pentru protejarea, afirmarea și trăirea asumată a vieții, a concluzionat părintele profesor dr. Petru Cernat.

În această perspectivă, Marșul pentru viață, care va avea loc în data de 30 martie a.c., de la orele 12.00, cu plecare din parcul Cholet, Dorohoi, devine o mărturisire a valorii eterne a vieții umane, iar participanții, adevărați ambasadori și purtători de cuvânt ai persoanelor vulnerabile – printre care și embrionul uman. Marșul pentru viață reprezintă o necesară reorientare a busolei de la moarte la viață și spre valorile netrecătoare, a evidențiat pr. protopop Ionuț-Ștefan Apetrei.

„Activitatea de astăzi a avut un impact mare asupra noastră, a tinerilor. Cu siguranță am înțeles cu toții ce importanță are viața și aducerea pe lume a unui copil. Pruncul devine un suflet de când este zămislit, de aceea întreruperea de sarcină este considerată un păcat. Am avut onoarea de a cunoaște cu toții cum am fost aduși pe lume și de a ne da seama

cât de norocoși suntem că trăim.” (Denis BRADU, XI A)

„Activitatea aceasta a avut un impact semnificativ asupra modului în care gândim, a fost una interesantă, iar părintele Petru Cernat a reușit să se facă înțeles prin felul său de a interacționa cu elevii de vârsta noastră. Asemenea activități ar trebui să se desfășoare frecvent, pentru că ne ajută să ne dezvoltăm ca OAMENI.” (Maria GRIGORE, XII B)

„Consider că această activitate a fost una dintre cele mai importante pentru sufletul și gândirea noastră. Totodată, Părintele Petru Cernat a fost profesionist la capitolul explicații, pe înțelesul unor simpli elevi de liceu care se pregătesc pentru viață. Felicitări, Părintelui Protopop, pentru organizarea deosebită!” (Matei-Ilie BUTESCU, XI B)

„Am fost impresionat de modul de abordare al problemicii. Nașterea unui prunc este o binecuvântare. Am înțeles, din ceea ce s-a vorbit astăzi, că individul din pânțele mamei este o persoană vie, care necesită un timp mai lung de dezvoltare. Noi, ca popor, pentru a ne dezvolta avem nevoie de oameni. Am aflat lucruri noi, care îmi vor fi de folos în viitor.” (Mihai HOLBAN, XII A)

Premii pentru corurile Seminarului Teologic din Dorohoi

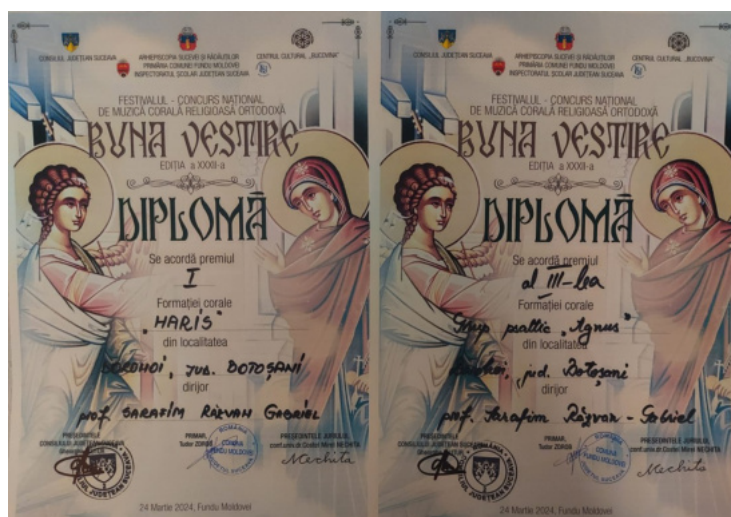
Corul „Haris” și Grupul psaltic „Agnus” aduc 2 premii importante pentru Seminarul Teologic „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi.

Duminică, 24 martie, în ajunul marelui praznic al Bunei Vestiri, a avut loc cea de-a XXXII-a ediție a Festivalului-Concurs Național de Muzică Corală Religioasă Ortodoxă „Buna Vestire”. Festivalul s-a desfășurat în localitatea Fundu Moldovei și au concurat peste 20 de coruri din țară și din Republica Moldova. În acest context, au participat fructuos și elevii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, la două dintre secțiunile festivalului, sub coordonarea domnului profesor Răzvan-Gabriel Sarafim.

Astfel, la secțiunea: Licee cu profil muzical și teologic, Corul „Haris” al Seminarului Dorohoian a obținut locul I, iar la secțiunea: Formații/Grupuri de Muzică Psaltică, Grupul psaltic „Agnus” a obținut locul al III-lea. Ambele formațiuni au fost compuse din aceeași membri de elevi de la profilul pastorală, la care s-a alăturat și Ana-Maria Ilaș, o tânără pasionată de muzica psaltică religioasă, elevă în clasa a XII-a, la profilul Filologie bilingv. Atât elevii, cât și domnul profesor-coordonator au primit aprecieri din partea juriului pentru munca dublă de a se implica în două secțiuni, iar din partea publicului aprecierile s-au oglindit în aplauzele îndelungate.

„A fost o zi minunată, plină de bucurie și reușite! Pe lângă emoția pe care am trăit-o alături de bunul meu coleg Răzvan și dragii noștri elevi, a fost și o zi de încărcare a sufletului prin muzică curată, închinată lui Dumnezeu. Mă bucur enorm de rezultatul colegului meu Răzvan și a elevilor noștri, pentru că știu câtă muncă au depus elevii și cât suflet a pus și Răzvan. Îi felicit sincer, pentru rezultate și îi mulțumesc bunului prieten pentru șansa de a le fi ieri alături, pentru că, pe lângă emoții, mi-am încărcat și eu bateriile sufletești”, ne-a declarat Vasile Postolachi, profesor de Dogmatică la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” și însoțitor al elevilor la activitate.

Împreună construim pentru viață

„Orice copil care apare pe lume este un dar al lui Dumnezeu și, ca atare, o minune”, spunea Părintele Dumitru Stăniloae”.

Într-un astfel de context, în care primordială este educarea tinerilor în scopul promovării valorilor vieții umane, ale familiei și ale vocației parentale, în special a dreptului la viață al tuturor ființelor umane de la concepție până la moartea naturală, vineri, 22 Martie 2024, elevi și cadre didactice de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, au luat parte la o întâlnire, cu un puternic impact emoțional, cu Părintele Protopop, Pr. Prof. Ionuț-Ștefan Apetrei, cu doamna doctor Ioana Alexandroaie, din cadrul Spitalului Județean „Mavromati” Botoșani, și cu doamna psiholog Ionela Vlasinescu, din cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Botoșani.

Coordonată de Părintele Protopop și desfășurată cu sprijinul și susținerea Părintelui Director, pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă, activitatea intitulată: „Împreună construim pentru viață”, face parte dintr-o serie de activități educative concepute, organizate și desfășurate în cadrul lunii martie, numită „Luna pentru viață”, datorită activităților care au loc în această perioadă și care au în centru sărbătoarea Bunei Vestiri, sărbătoare ce aduce bucuria întrupării Fiului lui Dumnezeu și începutul mântuirii tuturor oamenilor.

Cei prezenți au beneficiat de consiliere în conformitate cu experiența invitaților, scopul activității fiind cultivarea unei culturi pro viață în rândul tinerilor, bazată pe următoarele valori: viața umană de la începuturile sale (de la concepție), ca valoare supremă; familia, ca centru al organizării sociale; educația, ca instrument pentru dezvoltarea personală; credința în Dumnezeu, ca fundament al întregii vieți.

Prof. Cristina Ionela IGNAT

Festivalul național *Mărțișor dorohoian*

Între 29 februarie-1 martie 2024, municipiul Dorohoi a fost gazda celei de-a 40-a ediții a Festivalului Național de Muzică „Mărțișor Dorohoian”.

Dorohoiul a fost reprezentat de două eleve talentate ale Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob”: Grigore Anisia-Maria (clasa a XII-a B), care a interpretat melodia „De-ar fi să vii”, din repertoriul regretatei artiste Mihaela Runceanu, și Ropotă Bianca (clasa a XII-a B), cu melodia „Iartă”, din repertoriul aceleiași artiste.

„A fost prima oară când am participat la un astfel de concurs, dar a fost minunat. Mi-a făcut plăcere să interacționez cu ceilalți concurenți și chiar am reușit să leg prietenii. Consider că acest festival m-a ajutat să cred mai mult în mine și să particip la mai multe concursuri de acest fel”. (Grigore Anisia Maria)

„A fost o experiență frumoasă, au fost concurenți foarte buni, iar fiind un nivel foarte ridicat, mă ambiționează să perseverez mai mult, chiar dacă eu, practic, studiez doar de doi ani muzica, în comparație cu

ceilalți concurenți, care practică și studiază de foarte mult timp. Mulțumim pentru șansa oferită și felicităm organizatorii pentru reușita acestei ediții aniversare”. (Bianca Ropotă)

„De la profesorii mei am învățat multe, de la colegi și mai multe și de la elevi încă și mai multe”, spunea un proverb hinduist. În asentiment cu acest proverb și eu ca profesor îndrumător, am aceleași sentimente de bucurie. Suntem onorați de curajul și îndrăzneala elevelor noastre de a participa la un astfel de festival-concurs cu renume național. Bucuria este cu atât mai mare și prin faptul că fetele, fiind la un profil bilingv, au avut curajul să concureze cu elevi specializați în domeniul muzical. Suntem mândri de ele și vom încuraja mereu pe tinerii elevi să participe la diverse festivaluri și concursuri, pentru a crește și a se dezvolta frumos.”

Prof. Răzvan-Gabriel SARAFIM

Promovarea ariilor naturale protejate din județul Botoșani, în Săptămâna Verde

Educația ecologică are menirea de a schimba percepția legată de faptul că natura ar avea resurse inepuizabile de autoreglare și regenerare, indiferent de impactul pe care îl are intervenția omului asupra ei.

Pornind de la această idee, în cadrul programului Săptămâna verde, elevii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi au participat la o activitate realizată în parteneriat cu Agenția Națională Pentru Aree Naturale Protejate (A.N.A.N.P.), Serviciul Teritorial Botoșani, având ca obiectiv promovarea ariilor naturale protejate din județul Botoșani, cunoașterea speciilor de plante și animale ocrotite și formarea atitudinii de a prețui și de a respecta mediul natural.

Astfel, elevii au avut ocazia să afle care sunt instituțiile din România care se ocupă cu protejarea mediului înconjurător, ce rol au speciile de plante și animale pentru ecosistemele în care trăiesc și de ce este importantă conservarea biodiversității, deoarece aceasta contribuie la furnizarea de oxigen, hrană și apă potabilă.

Din prezentarea interactivă cu reprezentanții A.N.A.N.P. Botoșani (Șef serviciu – Paul Vieru și biolog – Maura Neagu), elevii au aflat că în județul Botoșani există 16 situri Natura 2000, 10 situri de importanță comunitară și 6 arii de protecție specială avifaunistică, adică 10% din suprafața județului. Astfel, pe harta județului nostru am putut identifica: Acumulările Rogojești- Bucecea, Lacul Stânca-Costești, Mlaștina de la Iezer, Iazurile de pe valea Ibăneșei-Bașeului-Podrigăi, Pădurea Ciornohal, Dealul Mare- Hârlău, Stânca Ștefănești, Turbăria de la Dersca, Pădurea virgină de la Suharău- Darabani, Siturile de la Cordăreni- Vorniceni, Manoleasa. Acestea adăpostesc 15 specii de animale sălbatice de interes comunitar și 59 specii de păsări de interes comunitar, care necesită protecție și conservare.

Deși inițial activitatea s-a stabilit ca vizită la Mlaștina de la Iezer, în apropierea orașului nostru, condițiile meteo nefavorabile au determinat

purtarea unui dialog interesant și constructiv cu invitații noștri, având ca sprijin imagini cu specii de plante ocrotite și chiar filmulețe audio, care au permis elevilor să recunoască specii de păsări, precum buhaiul de baltă și cucuveaua, ascultând sunetele specifice emise de acestea în mediul lor de viață. De asemenea, elevii au recunoscut unele plante ocrotite, cum ar fi: laleaua pestriță, papucul doamnei- specie de orhidee, tisa- arbore folosit pentru realizarea catapetesmelor în biserici. Apoi, ne-au încântat privirea imagini cu animale deosebite, surprinse pe teritoriul județului nostru, dintre care amintim: barza neagră, codalbul, prigoria, popândăul, rața lingurar, lebăda de iarnă.

Angrenarea elevilor în tematici ce abordează aspecte legate de capitalul natural al ariilor naturale protejate de pe raza județului Botoșani este necesară pentru însușirea unor norme de comportament ecologic care să asigure echilibrul dintre sănătatea individului, a societății și mediului, precum și formarea unei atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă aceste norme.

Elevii au înțeles care este impactul activității omului asupra ariilor protejate și de ce capitalul natural constituie sursa principală de servicii ecologice și produse economice, iar această resursă trebuie menținută într-o stare cât mai bună în beneficiul generațiilor prezente și viitoare.

Prof. Corina-Mariana BUDACĂ

Nouă revedere între frați, în cadrul proiectului *Cultură și credință fără graniță*

„Cultură și credință fără graniță”- o nouă și emoționantă întâlnire între frații români din România (Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi) și Ucraina (Gimnaziul Probotești, raionul Cernăuți).

Joi, 28 februarie 2024, s-a desfășurat o nouă activitate în cadrul proiectului „Cultură și credință fără graniță”. Dacă în data de 8 decembrie, o delegație de profesori și elevi ai Gimnaziului Probotești au fost oaspeții Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, în data de 28 februarie, o delegație de profesori ai Seminarului au fost oaspeții Gimnaziului Probotești. Astfel, pr. prof. Chichioacă Petru Georgel - director al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, pr. prof. Budacă Teodor, prof. Sarafim Răzvan-Gabriel și prof. Postolachi Vasile, cadre didactice la aceeași instituție, însoțiți de elevii Muha Ștefania (clasa a XII a B) și Doroșincu Marian-Alexandru (clasa a XII a A) au efectuat o vizită în Ucraina, la Gimnaziul Probotești, raionul Cernăuți. Gazdele, în frunte cu doamna Lilia

susținut de elevii Școlii, de la cel mai mic până la cel mai mare, sub coordonarea doamnei Sorina Ioniță. La acest moment artistic, s-au alăturat și elevii Seminarului, care au interpretat individual, dar și în duet, melodii de muzică ușoară, cu caracter la fel de sensibil, sub îndrumarea domnului profesor Sarafim Răzvan - Gabriel.

Elevii gazdă, păstrând tradiția străbună, au oferit oaspeților câte un măștișor, vestitor al primăverii.

Momentul artistic a fost urmat de cuvântul de bun venit din partea doamnelor Lilia Costea, director al Gimnaziului Probotești și Tatiana Tutunaru Bârzu, profesor de Limba română, care au subliniat importanța întâlnirii între reprezentanții celor două instituții, în vederea consolidării relațiilor între școlile partenere și au exprimat, totodată, și bucuria acestei întâlniri. La rândul său, părintele director Chichioacă Petru-Georgel a precizat: „vă asigurăm că sărbătoarea este, în primul rând, pentru noi cei care am venit să vă vizităm, este o sărbătoare sufletească să ne întâlnim cu frații noștri de dincolo de graniță, să fim primiți cu atâta căldură

Costea, director al instituției, precum și doamna Tatiana Tutunaru Bârzu, profesor de Limba română, s-au arătat extrem de primitoare. Delegația a fost întâmpinată de glasul cristalin al elevilor, care au adresat prin cântec și poezie invitația „Hai, hai la Probotești ” și „Azi e zi mare/ zi de sărbătoare/ și fiecare, e vesel, mulțumim/ Fraților, surorilor/ Bine, ați venit la noi”, invitație urmată de un emoționant moment artistic

aici, la dumneavoastră, la Probotești, să vedem atâta bucurie și lumină în ochii acestor copii minunați, ne-au încântat entuziasmul cu care ei au pregătit acest moment”.

În cuvântul său, părintele profesor Budacă Teodor, inițiatorul proiectului, a accentuat căldura cu care este primit atunci când vizitează Proboteștiul: „de fiecare dată, când vin aici, mă simt ca la mine acasă și

acest lucru l-am simțit chiar din ziua când am început să redactez volumul împreună cu doamna profesoară Tatiana Tutunaru Bâzu. Sentimente, precum: recunoștința, prietenia și bucuria îmi inundă sufletul. Vă mulțumim, dragi prieteni!”

De asemenea, domnii profesori Sarafim Răzvan – Gabriel și Postolachi Vasile, coordonatorii proiectului transfrontalier „Cartea unește inimi”, au adus o donație de 93 de cărți de literatură română școlară din partea membrilor proiectului, dar și a colegilor însoțitori, Pr. Prof. Chichioacă Petru- Georgel și Pr. Prof. Budacă Teodor-Cătălin.

„Trecând, astăzi granița, am avut surpriza să ne simțim ca acasă. Dragostea cu care ne-au întâmpinat oaspeții, de la cadre didactice și până la elevi, ne-a copleșit, iar din aceeași dragoste a izvorât și ospitalitatea și excursia pe care ne-au oferit-o. Atât cântecele, cât și poeziile interpretate și recitate cu sfială și gingășie de cei mici, au fost cu aceeași dragoste și sinceritate, emoționându-ne până la lacrimi. Bucuria noastră a fost dublată și de faptul că elevii din ambele instituții au interpretat la un loc cântece emoționante sub atenția celor prezenți. Pentru toate acestea, aducem sincere mulțumiri pentru toată osteneala și pentru eforturile făcute. Și, ne revin în minte, vorbele poetului Grigore Vieru: „dar de peste Prut ridică frate/ ochii tăi de-a dreptu-n ochii mei/ le vom face rând pe rând pe toate/dacă eu mai vreau și tu mai vrei”, au declarat domnul Postolachi Vasile și domnul Sarafim-Răzvan Gabriel, profesori la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” și coordonatori ai proiectului „Cartea unește inimi”.

După momentul artistic, musafirii din România au vizitat clasele de elevi, cărora le-au adresat cuvinte de felicitări și învățătură, iar mai apoi au vizitat Biserica satului și Muzeul școlii. În incinta muzeului, elevii au mai întâmpinat pe oaspeți cu un moment artistic de cântece și poezii.

Frumoasa zi de sărbătoare, așa cum au numit-o toți cei implicați în activitate, a fost urmată, după cum este tradiția la românii de dincolo de graniță, de o excursie culturală la câteva puncte turistice din apropiere. Aceștia au vizitat: Cetatea Hotinului, Universitatea din Cernăuți, dar și Cernăuțiul la pas, precum și Mănăstirea Bănceni.

Chiar dacă noaptea s-a așezat peste Ucraina și oboseala și-a spus cuvântul, totuși, oaspeții din

România s-au întors în țară, mult mai bogați sufletește și, în același timp, plini de bucurie și recunoștință. În acest sens, grăitoare sunt și cuvintele celor doi elevi implicați.

„Omul sfințește locul. Asta am trăit și am văzut astăzi la Probotești, oameni cu inima mare care au de oferit mult mai mult decât au primit vreodată. O zi plină de emoție, aventură și suflet curat peste măsură, a fost o zi ca nădăd alta. Oamenii pe care i-am întâlnit au rupt o bucățică din sufletul lor și ne-au dăruit nouă bucuria de a fi împreună, bucuria de a iubi și de a dăru

emoție, căci dar din dar se face Rai”- a declarat Muha Ștefania (elevă, clasa a XII a B).

„Satul din capătul Ucrainei, Probotești, comoara care mi-a răscolit sufletul și mi-a pus câteva semne de întrebare, are o compoziție umană fundamentală în zilele noastre. Oamenii au fost astăzi foarte modești, deștepți, simpli și frumoși! De-a lungul colaborărilor noastre, acești oameni au reușit să ajungă la un nivel mult mai înalt, prin ceea ce transmit ei, în ciuda condițiilor sociale nefavorabile... Mai exact cea a războiului. Promit să păstrez în suflet toate valorile învățate de la dumneavoastră, astăzi, și să le aplic și în viața mea. Mulțumesc, Probotești!” a afirmat și Doroșincu Marian -Alexandru (clasa a XII a A).

Alese mulțumiri Gimnaziului Probotești pentru căldura, dragostea, efortul și lecția de omenie pe care au oferit-o.

Prof. dr. Vasile POSTOLACHI

Festivalul „Paroles et théâtre”

Trofeul festivalului „Paroles et théâtre” - secțiunea interpretare, câștigat de Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

Eleva Seminarului Teologic Dorohoian, Bianca Ioana Ropotă, din clasa a XII-a B, coordonată de doamna profesoară Gianina Butescu, a câștigat sâmbătă, 30 martie 2024, Premiul I și Trofeul la secțiunea interpretare artistică din cadrul festivalului „Paroles et théâtre”.

Activitățile artistice extrașcolare, concepute în jurul exploatării cântecelor, prezintă numeroase avantaje: dezvoltarea abilităților artistice, cunoașterea și înțelegerea, practicarea diferitelor forme artistice, o mai bună percepție a realităților culturale, împărtășirea experiențelor artistice și posibilitatea de a deveni consumatori de artă.

Introducerea cântecelor în clasa FLE (française langue étrangère) se dovedește a fi o modalitate eficientă de stimulare a motivației intrinseci a cursanților, deoarece trezește o anumită plăcere, care este, adesea, absentă din predare, mai ales dacă lecțiile sunt obligatorii mai degrabă decât opționale. Cântecul transcende latura lingvistică integrând muzică, ritm sau melodie, toate capabile să vibreze această sensibilitate universală care stă latentă în fiecare cursant.

Mulțumim organizatorilor și felicităm toți elevii participanți, iubitori de artă și limbă franceză.

Prof. Gianina BUTESCU

Excursia *Bucurie în natură*

Vineri, 26 aprilie 2024, elevii clasei a IX-a bilingv de la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, au ales să încheie *Săptămâna Verde*, într-un mod cu totul inedit, intitulat sugestiv:

„Bucurie în natură”.

Astfel, sub coordonarea domnului diriginte, prof. Răzvan-Gabriel Sarafim și a domnului prof. dr. Vasile Postolachi, elevii au desfășurat o excursie în mijlocul naturii, descoperind frumusețile naturale din ținutul Bucovinei, încercându-se cu energie verde.

În periplul lor prin țara fagilor, elevii entuziasmați de prima lor excursie ca liceeni, au vizitat: Parcul Zoologic Rădăuți, Centrul de Ceramică Neagră de la Marginea, Mănăstirea Moldovița, Salina Cacica, Bazilica Adormirea Maicii Domnului Cacica și Cheile Moara Dracului din Câmpulung Moldovenesc.

S-au încărcat sufletește, s-au bucurat, s-au distrat, au încheiat legătura și prietenia lor și, cu siguranță, a fost cel mai plăcut mod de încheiere al celui de-al patrulea modul din acest an școlar.

În final, cei doi coordonatori aduc mulțumiri celor care au făcut posibilă această activitate prin sprijinul și încrederea lor.

Prof. Răzvan-Gabriel SARAFIM,
prof. Vasile POSTOLACHI

Atitudinea elevului față de corupție

În scopul integrării educației anticorupție ca parte componentă a „noilor educații” în sistemul de învățământ, sub coordonarea Părintelui Director, prof. Chichioacă Petru-Georgel, în ziua de 16 aprilie 2024, la nivelul Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi s-a desfășurat activitatea cu tema „Atitudinea elevului față de corupție”.

În baza protocolului de colaborare încheiat între Direcția Generală Anticorupție și Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, reprezentanți ai Serviciului Județean Anticorupție Botoșani au informat elevii și cadrele didactice de la nivelul Seminarului Teologic dorohoian cu privire la consecințele implicării în actele de corupție și măsurile care stau la baza promovării în mediul preuniversitar a integrității, eticii și deontologiei profesionale.

Grupul țintă a fost reprezentat de elevii claselor XI-XII de la specializările Teologie Ortodoxă și Filologie-Bilingv Limba Engleză.

Doamnele comisar șef Pughiuc Lavinia-Ionela și Cuti Georgeta-Felicia au prezentat materiale educativ-preventive cu scopul promovării unui comportament integru și a unor subiecte referitoare la infracțiunile de corupție, noțiunea de funcționar public, instituții și instrumente de prevenire și combatere a corupției existente în prezent,

consecințele corupției, atitudinea/reacția față de corupție, modalități de sesizare, toate adaptate specificului vârstei elevilor.

S-au organizat dezbateri pe diverse spețe (conduita și spiritul etic care trebuie adoptate în societate, subiecte ce țin de comportamentul legal și moral) care au vizat asigurarea, transmiterea și dobândirea de către elevi a unor noțiuni specifice domeniului juridic.

Reprezentanții Serviciului Județean Anticorupție Botoșani au informat participanții la activitate cu privire la posibilitatea utilizării Call

Center anticorupție 0800 806 806, număr ce poate fi apelat gratuit din orice rețea de telefonie mobilă sau fixă și la care pot fi sesizate fapte de corupție.

Colaboarea a fost binevenită și se cuvine recunoștință celor implicați în actul educațional sub diversele sale forme.

Pr. Prof. Petru-Georgel CHICHIOACĂ

Grigore Vieru – poet al sufletului românesc

Rămas în amintirea românilor de pe ambele maluri ale Prutului ca poet iubitor de Neam, care a slăvit, în poezia sa, Mama, Casa Părintească, Credința, Copilăria, Natura Pitorească, și care l-a avut mereu ca model pe Eminescu, Grigore Vieru și-a câștigat cu cinste un loc în literatura română.

Cu prilejul împlinirii a 89 de ani de la nașterea Poetului, care a trăit și a simțit românește, se dorește o mai mare apropiere a tinerei generații față de cultură, față de literatură.

Într-un astfel de context, miercuri, 14 februarie 2024, elevi și cadre didactice de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi, în parteneriat cu reprezentanți ai Protopopiatului Dorohoi, cu elevi și cadre didactice ai Școlii Gimnaziale „Spiru Haret” Dorohoi și reprezentanți ai Bibliotecii Municipale, au participat la un moment dedicat poetului Grigore Vieru.

Coordonată de pr. prof. Apetrei Ionuț-Ștefan, prof. Ignat Cristina-Ionela, prof. Sarafim Răzvan - Gabriel, prof. Apetrei Irina Mărioara, desfășurată cu sprijinul și susținerea Părintelui Director, pr. prof. Chichioacă Petru-Georgel, activitatea intitulată: „Grigore Vieru – poet al sufletului românesc” s-a desfășurat într-un cadru propice unui asemenea moment.

Activitatea a debutat la Seminarul dorohoian cu vizionarea unui material video privind viața și activitatea Poetului. Pașii s-au îndreptat, apoi, către Sala de Lectură a Bibliotecii Municipale Dorohoi, unde elevii de la cele două unități de învățământ au participat la o activitate pe grupe, interactivă, având drept scop identificarea și fixarea unor trăsături ale creației poetului.

Întâlnirea de suflet s-a încheiat cu un scurt moment literar-artistic, prezentat de membri ai Cenuclului „Haris”, îndrumați cu dăruire de prof. Ignat Cristina-Ionela și prof. Sarafim Răzvan-Gabriel.

Prof. Cristina IGNAT

Corul HARIS la Olimpiada Națională Corală

Sâmbătă, 6 aprilie 2024, în incinta Colegiului Național „Unirea” din Focșani, județul Vrancea, s-a desfășurat Olimpiada Națională Corală-faza zonală, care a adunat elevi talentați din toată Moldova.

Printre cele 24 de coruri participante s-a numărat și corul „Haris” al Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, care s-a calificat la această fază, după ce a obținut locul I la etapa județeană. Pe scena Colegiului, elevii, sub îndrumarea și coordonarea domnului profesor Răzvan - Gabriel Sarafim, au interpretat piesele corale:

1. Adusu-mi-am aminte (de C. Porumbescu),
  2. Stihira a II-a (fragment de la Vecernia glasului 8 - de Nicolae Lungu),
  3. Și era la ora a șasea (de Gh. Mandicevski),
  4. Rugăciune (de M. Grigore Polușnicu, versuri Mihai Eminescu),
- primind aplauze din partea publicului și aprecieri din partea juriului.

„A fost o nouă experiență, o nouă lecție de viață, o nouă ocazie de a învăța ceva, pe care corul „Haris” a trăit-o din plin, la Focșani. M-am bucurat să îi văd atât de uniți și implicați, culegând roadele și revenind acasă bucuroși după această experiență. În fond, pentru noi, profesorii, bucuria elevilor e cea mai mare răsplată. Mulțumesc pentru o nouă șansă de a vă fi alături!”, a mărturisit prof. dr. Vasile Postolachi.

Proiect transfrontalier Dorohoi-Probotești (Cernăuți-Ucraina)

Marți, 04 iunie 2024, la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi s-a desfășurat a treia activitate din cadrul proiectului transfrontalier Dorohoi-Probotești (Cernăuți-Ucraina): „Cultură și credință fără granițe. Brațe deschise către românii de pretutindeni”.

Proiectul și-a propus un schimb de experiență aplicat în activitățile metodic-științifice și educative dintre cadrele didactice de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi și cadrele didactice de la Gimnaziul din Probotești - Raionul Cernăuți, Regiunea Cernăuți.

Reamintim că prima activitate (decembrie 2023) s-a desfășurat la Seminarul Teologic dorohoian, constând în momente literar-artistice ale celor două unități școlare partenere și vizitarea „școlii de la răscruți”, a Muzeului „George Enescu” și a Muzeului de Științe ale Naturii din Dorohoi.

În luna februarie 2024, a doua activitate din cadrul proiectului a presupus vizita echipei de proiect din România în Ucraina: momente artistice susținute de elevii școlii din Probotești, donație de cărți din partea Seminarului pentru elevii din Probotești, vizitarea Muzeului școlii și a Bisericii satului, excursie culturală la câteva puncte turistice - Cetatea Hotinului, Universitatea din Cernăuți, Mănăstirea Bănceni.

În cea mai recentă activitate, din luna iunie 2024, gândul a fost îndreptat către copiii care provin din familii greu încercate. La inițiativa doamnei prof. Tutunaru-Bârză Tatiana de la Gimnaziul din Probotești-Cernăuți, Seminarul Teologic Dorohoi a răspuns afirmativ și sub coordonarea Părintelui Director prof. Chichioacă Petru-Georgel și cu implicarea pr. prof. Budacă Teodor-Cătălin și a prof. Sarafim Răzvan-Gabriel, a fost organizată o activitate caritabilă.

Reprezentanți ai școlii din Probotești, cadre didactice și elevi, au organizat în cadrul Seminarului Teologic dorohoian o expoziție de păpuși confecționate de elevii de la Probotești. Întrucât proiectul presupunea și activități caritabile, pentru a bucura cu câte ceva pe cei care au anumite greutăți, păpușile au putut fi achiziționate de elevii și cadrele didactice din cadrul Seminarului. Fiecare doritor a lăsat o anumită sumă într-o cutie, iar banii adunați au fost folosiți pentru achiziționarea celor necesare unor copii din familii defavorizate din Probotești.

Programul artistic cu care au fost întâmpinați musafirii din Probotești a fost pregătit de prof. Sarafim Răzvan-Gabriel. Activitățile conexe proiectului, desfășurate după organizarea expoziției, au fost coordonate de Părintele Director prof. Chichioacă Petru-Georgel și pr. prof. Budacă Teodor-Cătălin și au constat în vizite la Biserica „Sfântul Nicolae” din Dorohoi, Biserica de lemn din Dorohoi (Biserica Vârgolici), Biserica „Sfântul Dumitru” din Dorohoi, Mănăstirea Crăinicieni, Mănăstirea Eșanca, Mănăstirea Gorovei.

Pr. Prof. Teodor-Cătălin BUDACĂ

Premierea elevilor olimpici din anul școlar 2023-2024

În data de 19 iunie 2024, în sala „Iustin Moiescu” din cadrul Ansamblului Mitropolitan din Iași, a avut loc festivitatea de premiere a elevilor olimpici din cadrul Seminariilor Teologice la disciplinele de specialitate și vocaționale, precum și la diverse competiții specifice.

Evenimentul a fost organizat de sectorul învățământ, prin PC Pr. dr. Andrei -Nicușor Carcea, inspectorul pentru învățământul preuniversitar, fiind oferite în total 59 de premii, în prezența directorilor

Seminariilor din Arhiepiscopie și a Liceului Teologic de la Agapia, a inspectorilor de religie din județele Botoșani, Neamț și Iași, precum și a profesorilor coordonatori.

Premiile au fost oferite din partea și cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan și înmânate elevilor de către Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul.

Festivitatea s-a încheiat cu o vizită la Muzeul Mitropolitan Iași, care este organizat în demisolul Catedralei Mitropolitane.

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi a fost reprezentat de PC Pr. Prof. Director Petru-Georgel Chichioacă, de elevul Simean Emanuel-Petrișor (XI A), distins cu premiu special la etapa națională a Olimpiadei de Religie pentru Seminarii, nota 9,00 la disciplina Istoria Bisericii Ortodoxe Române, sub coordonarea pr. prof. Cosmin-Constantin Pristavu.

„Într-adevăr, ne îmbogățim atunci când avem o asemenea reușită la olimpiadă nu doar în cunoștințele pe care le dobândim, ci și printr-o înțelegere a ceea ce devenim printr-o formare a omului lăuntric. De aceea, vă împărtășesc și bucuria noastră și bucuria profesorilor pentru ceea ce ați

reușit acum. Este și o responsabilitate de a duce mai departe ceea ce ați împlinit și la alte materii, de a duce mai departe în viață, dar și o chemare să fiți voi înșivă mulțumitori pentru ceea ce Dumnezeu a pus în lăuntrul vostru. Pentru că, repet, este un împreună -efort. Mulțumitori pentru că Domnul v-a ales să fiți voi înșivă cei care veți încuraja pe cei de lângă voi pentru că toată această experiență vă face mai puternici. Nu uitați să mulțumiți lui Dumnezeu și să înțelegeți că este o împreună lucrare”, a

subliniat Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul.

De asemenea, în anul școlar 2023-2024, la nivelul Seminarului dorohoian au mai înregistrat rezultate deosebite elevii Crușninschi Mario-Sorin (IX A), nota 6,80 la disciplina Studiul Vechiului Testament – etapa națională și Tatarciuc Ioan-Matei (X A), nota 7,12 la disciplina Studiul Noului Testament – etapa națională, coordonați de pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă, Amariei Andrei-Flavius (XII A) nota 5,50 la disciplina Dogmatică Ortodoxă – etapa națională, coordonat de prof. dr. Vasile Postolachi, precum și elevii Nahoi Iustin (IX A), nota 7,15 și Tărnăuceanu Teofan (IX A), nota 7,55 obținute la disciplina Limba greacă-veche – etapa națională.

Rezultatele elevilor se datorează în primul rând lucrării lui Dumnezeu și sunt o rodire a colaborării, firești și necesare, dintre Familie-Școală-Biserică. Olimpiada devine, astfel, o experiență duhovnicească și de comuniune, formativă, o arenă deopotrivă duhovnicească și intelectuală, în care se plămădesc valori netrecătoare, se nasc abilități și se dezvoltă atitudini, olimpiada devenind, astfel, darul lui Dumnezeu oferit elevilor însetați de cunoaștere.

Cercul metodic al profesorilor de limbă engleză și limbă franceză

Joi, 9 mai 2024, elevii și cadrele didactice de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi au fost gazde pentru colegii profesori de limbă engleză ai cercului metodic al profesorilor de limba engleză nr. 8, precum și pentru cei ai cercului metodic al profesorilor de limba franceză nr. 9.

Reunite sub titlurile „Songs and Plays during English Classes” și „La chanson dans la classe de FLE” s-au regăsit atât activități bazate pe operele lui William Shakespeare, cât și piese muzicale în limba franceză, toate interpretate de elevii „școlii de la răscruți” și apreciate de cadrele didactice participante.

Îndrumați de către profesorii de limba engleză și franceză, elevii au prezentat scena balconului din „Romeo și Julieta”, precum și

prologul aceleiași piese de teatru, „Sonetul 116”, au transpus grafic piesele lui William Shakespeare și au interpretat „Mon mec à moi”, „Je veux” și „Je suis malade”, demonstrând, astfel, bagajul solid de cunoștințe, rezultat natural al utilizării în mod adecvat a metodelor activ-participative, combinate cu activitățile extracurriculare în limbile engleză și franceză.

Mulțumim pentru prezență doamnei inspector pentru limbi moderne, prof. Irina Telișcă, colegilor profesori de limba engleză și franceză care au participat, precum și părintelui director, pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă, pentru sprijinul oferit în vederea organizării tuturor activităților.

Prof. Gianina BUTESCU

Practică omiletică a elevilor seminariști la Sărbătoarea Sfântului Gheorghe

În data de 23 aprilie a.c., de prăznuirea Sf. M. Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință, 12 elevi de la clasele a XI-a și a XII-a, Profilul Teologie, de la Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” din Dorohoi, au susținut o activitate cu specific omiletic, în cadrul Convenției de practică liturgică încheiată la începutul anului școlar 2023-2024.

Cu biecurăntarea părintelui director Petru-Georgel Chichioacă și a părintelui Protopop Ionuț-Ștefan Apetrei, în colaborare cu responsabili de catehizare din cadrul Protopopiatelor Dorohoi și Darabani, elevii au susținut o predică în biserică, la finalul Sfintei Liturghii, pregătită în prealabil în cadrul orelor de curs, facilitând cunoașterea vieții și a martiriului Sf. Gheorghe și contextualizând învățăturile de credință aplicabile în viața cotidiană.

Elevii desfășoară activitate pe post de cântăreți sau paraclisieri la parohii, astfel încât cuvântul de învățătură, rostit cu binecuvântarea preotului paroh, a fost apreciat de enoriași și a contribuit la practica liturgică atât de necesară unui elev de Seminar și viitor slujitor al Bisericii. Elevii implicați în activitate au fost:

Bîlă David, XI A - Parohia Sfinții Împărați Vlădeni, Corlăteni;

Bradu Denis, XI A - Parohia Înălțarea Domnului, Dorohoi;

Muha Claudiu, XI A - Parohia Sfinții Împărați Broscăuți;

Simean Emanuel, XI A - Parohia Adormirea Maicii Domnului, Oroftiana de sus;

Ștefan Claudiu, XI A - Parohia Sf. Arh. Mihail și Gavriil, Cristești;

Amarie Alexandru, XII A - Parohia Adormirea Maicii Domnului, Pădureni;

Amarie Flavius, XII A - Parohia Sf. Gheorghe, Vârfu Câmpului;

Apostoe Flavius, XII A - Parohia Nașterea Maicii Domnului, Concești;

Doroșincu Alexandru, XII A - Parohia Adormirea Maicii Domnului, Hilișeu Crișan;

Holban Mihai, XII A - Parohia Adormirea Maicii Domnului, Dimăcheni;

Ivașcu Alexandru, XII A - Parohia Sf. Gheorghe, Mlenăuți;

Magopeț Teodosie, XII A - Parohia Sf. Împărați, Horlăceni.

Mulțumim preoților parohi pentru susținerea activității și pentru încurajarea elevilor de a continua în exersarea abilităților de comunicare, prin cuvânt și faptă, în cateheză sau omilie, a învățăturii de credință autentice a Bisericii Ortodoxe.

Pr. Prof. Cosmin PRISTAVU

Nu urcați munții ca lumea să vă vadă, urcați munții ca voi să vedeți lumea!

Cursul festiv al Promoției 2020 - 2024

Preacucernice părinte director, distinși profesori, dragi colegi, stimați oaspeți. Deși e o introducere formală, în continuare voi vorbi de la suflet la suflet. Dragi colegi, am ajuns la finalul anilor de liceu, dar, cum orice final are un nou început, cred că doar am ajuns la finalul uneia dintre multele etape care ne așteaptă, chiar dacă nu vom mai fi împreună. Au fost 4 ani cu bune și cu rele, dar micile noastre conflicte au ținut loc de mai bine, iar asta se vede astăzi, aici și acum.

Dragi profesori, noi, generația 2020-2024, am

fost doar o adiere prin viața voastră, dar voi sunteți cei care au contribuit la dezvoltarea fiecăruia dintre noi: atât intelectuală, cât și spirituală. Sunteți cei de la care, cum zice vorba românului, am furat meserie și am învățat cu ce se mănâncă spectacolele, proiectele, activitățile, dar mai ales, viața de liceu, și anume, cu pâine! Vrând-nevrând, ați avut un rol aparte în formarea fiecăruia dintre noi. Pe această cale, mulțumesc, în numele tuturor.

Cred cu tărie că omul sfințește locul și că Raiul poate fi simulat și pe lumea aceasta. Raiul pe Pământ nu e un loc pe care îl cauți, ci o alegere pe care o faci, căci dar din dar se face Rai. Dumnezeu lucrează prin noi, de fiecare dată când știm că putem fi răi și alegem să nu fim. De fiecare dată când știm că am putea face rău și nu facem, de fiecare dată când îi construim pe ceilalți, în loc să-i demolăm.

Viața nu e despre a fi cel mai bun la ceva, ci despre a face tot ce ne stă în putință în orice împrejurare. E despre oamenii de care suntem legați și cărora nu le mai putem da drumul niciodată, despre a fi OAMENI mai presus de toate. Așa cum spunea și tata într-una din predicile lui: „Avem menirea de a ne sluji aproapele, de a mângâia, de a alina, de a bucura...într-o lume care

suferă foarte mult.”

Cât despre mine, în Seminar, în școala de la răscruce, am învățat să trăiesc: acolo am răs pentru prima oară, m-am temut pentru prima oară, m-am rugat pentru prima oară, acolo am iubit și am fost iubită prima oară... sunt copilul acestei școli și a celui ce a iubit-o cu toată ființa sa, a celui care mi-a fost tată și mie, la fel cum v-a fost și multora dintre voi. Școala aceasta, o școală destul de mică... dar cu un potențial destul de mare, așa cum îi plăcea lui s-o numească, mi-a fost casă și „acasă” dintotdeauna, și așa va rămâne mereu pentru mine. E locul în care am fost crescută, alintată, certată, învățată, locul în care am devenit ceea ce sunt astăzi. Ni se spune să nu uităm de unde am plecat, unde am crescut și cine ne-a fost model. Mă declar incapabilă de a uita aceste lucruri, pentru că acolo sunt rădăcinile mele, în acea curte și în acea școală care a crescut sute de elevi, pe lângă care am crescut și eu... o școală a iubirii, față de Dumnezeu și de aproapele. Nu iubesc școala ca și clădire în sine, ci iubesc oamenii care au făcut-o să se simtă „ca acasă” pentru mine, și, în mod special, pe cel care a făcut ca școala să fie plină de viață prin simplul său zâmbet blând, pe cel care a arătat că iubirea nu are categorii... și nici limite, atât timp cât trăim cu, prin și pentru ea. Credeți, vă rog, în iubire și în puterea pe care aceasta o are asupra oamenilor din jurul vostru. Și prin iubire spun și iertare, și răbdare, și blândețe... toate într-un întreg.

Visul oricărei fetițe e să fie o prințesă, dar nu orice prințesă, ci prințesa cuiva. Iar eu am avut privilegiul de a fi prințesa tatei și de a avea propriul meu castel, cu paznici și tot tacâmul. Cu această ocazie, vreau să le mulțumesc și lor: domnului Daniel, domnului Ion și domnului Vasile. Vă mulțumesc că m-ați privit crescând și mi-ați deschis „o ușă” spre sufletul dumneavoastră.

În final, vă rog să continuați să visați, să fiți oameni până la capăt și să vă bucurați de fiecare moment care vă este dat spre a fi trăit... Țineți minte: aveți vise de împlinit, nu oameni de mulțumit! Nu urcați munții ca lumea să vă vadă, urcați munții ca voi să vedeți lumea. Vreau să îi mulțumesc mamei mele că m-a adus pe această lume... și tatălui meu că mi-a oferit lumea toată. Eu sunt, pentru că tu ai fost. Și așa cum m-au învățat mama și tata să spun atunci când plec de-„acasă”, iertați-mă, Dumnezeu să vă ierte!

Vă iubesc și vă prețuiesc, pe toți!

Punct...și de la capăt...

Mulțumesc!

Ștefania MUHA, XII B

Be true to yourself!**Cursul festiv al Promoției 2020 - 2024**

Nu puteam încheia frumoasa noastră întâlnire de trei ani fără a-l pomeni încă o dată, ultima oară, pe autorul în operele căruia cititorii din toate timpurile și locurile se regăsesc pentru că ele oferă perspective atemporale asupra complexității naturii umane și a relațiilor dintre oameni. Sunt sigură că ați recunoscut că este vorba despre William Shakespeare. În tragedia „Hamlet”, unul din personaje, tânărul Laertes, se pregătește să părăsească Danemarca pentru a începe studiile universitare în Franța. Cu acest prilej, tatăl îi dă câteva sfaturi care să-l ghideze pe noul său drum. Dintre ele, am ales să împărtășesc cu voi pe cel pe care tatăl îl consideră mai important, „This above all: to thine own self be true!” În engleza modernă, îndemnul ar suna așa: „Be true to yourself!” În toți acești ani în care am lucrat împreună, am încercat să vă încurajez să vă fiți cei mai buni prieteni, să vă iubiți și să vă respectați. Sunt convinsă că atunci când suntem cinstiți cu noi înșine și ne apărăm principiile, devenim mai puțin vulnerabili, construim un zid în jurul nostru care ne ferește de dese atacuri ale vieții și suntem mai fericiți pentru că, în tot ce ne propunem să realizăm, ne dirijează propriile noastre reguli, nu ale celor din jur. Fiți, așadar, sinceri cu voi înșivă, iubiți-vă, respectați-vă, fiți fideli și loiali adevărului despre voi înșivă!

Deși sfatul este bun, două probleme nu pot fi ignorate. În primul rând, sursa, Polonius, este un personaj negativ, un politician corupt și manipulator, a „fool” cum îl numește Hamlet, care nu urmează propriile lui sfaturi în viață. Așadar, pe bună dreptate, ne întrebăm, de ce l-aș asculta, de ce aș avea încredere în el? În al doilea rând, nu putem să evităm o altă întrebare: Sunt principiile mele, pe care le apăr cu strășnicie, demne de iubire și respect? De unde știu că e bine să mă iubesc?

Rezolvăm ambele probleme dacă mergem la singura sursă ce nu poate fi contestată sau negată pentru că este adevărul, iar adevărul este Cuvântul lui Dumnezeu. Și Cuvântul lui Dumnezeu spune așa:

„Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Iar Apostolul Pavel explică în Epistola I către Corinteni de ce iubirea este cea mai importantă. „Și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș

avea atâta credință încât să mut și munții, iar iubire nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea, iar iubire nu am, nimic nu-mi folosește. Iubirea îndelung rabdă; iubirea este binevoitoare, iubirea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Iubirea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Iubirea nu cade niciodată.”

Iubiți-L pe Dumnezeu, iubiți-vă aproapele și doar atunci veți putea fi siguri că este bine să vă iubiți pe voi înșivă. Oamenii care iubesc fac viața tuturor mai bună, mai frumoasă. Fiți, cu iubirea lui Dumnezeu, schimbarea pe care vreți să o vedeți în jur, de care lumea are atât de multă nevoie! Porniți în noul vostru drum cu Dumnezeu, cu iubire, și nimic nu vă va putea sta în cale pentru că, „Dacă Dumnezeu este cu noi, cine poate fi împotriva noastră?” (Romani 8, 31)

Prof. Carmen POPA

Iubire „curtenească” și iubire „corporalistă” în poezia eminesciană. Motive și viziune poetică.

„Până una-alta, se cuvine să ținem seama de următoarea împrejurare: persoana umană este o entitate polarizată. Se compune din trup și suflet, ale căror forme extreme constituie cei doi poli ai personalității. Aceasta permite ca ființa omenească să fie abordată printr-unul din ele, care e situat astfel în prim-plan și subliniat, pe când celălalt rămâne fie mai ascuns, latent sau estompat. Și există, într-adevăr, epoci corporaliste, care iau notă de om, mai cu seamă în carnalitatea lui, la fel cum altele nu văd în carne decât oglinda sufletului, crâmpeul de materie în care se exprimă acela.” (Jose Ortega y Gasset)

Erosul, la Eminescu, pendulează între spiritualizare și frenezie pasională, în categoriile demonice, romantice, fie că termină anarhic sau conciliant, fie că se refugiază în vis. **De-aș avea...** este cea dintâi poezie cunoscută a lui Eminescu. Poetul se limitează la exprimarea sentimentelor erotice. „Floarea de mai” era singura stăpână pe gândurile lui. El se menține statornic în sfera metaforei, vorbind despre „o floare”, de o „floricică”, de o „porumbiță”. Poetul rămâne atașat de imaginea iubitei. Versurile „ I-aș cânta-o-ncețișor, / Șoptind șoapte de amor ” încheie fiecare strofă, făcând astfel ca nu numai poetul, ci întreaga natură să se arate îndrăgostită de iubita lui. Poetul se lasă furat de linia comparațiilor, de unele înfiorări senzuale: albul crinului este pentru el „alb ca neaua sânului”. Lirica erotică eminesciană este în anul debutului prea puțin originală, romanticul autor, deși răscolit de o dramatică experiență personală (moartea iubitei de la Ipotești) se lasă, deocamdată, dominat de lecturi preferate. Spațiul liric din **O călărire în zori** este dominat de figura „dalbei fecioare” care adoarme în timpul fantasticei cavalcade nocturne, pe „sânul” unui „june frumos”. Verbul vibrează de oftări, dar din pieptul „junelui amant” se aud totuși „dalbe cântări”, într-o mișcare de ușoară galanterie și moliciune ce dezvoltă motivul precunoscut al metamorfozelor în vederea împlinirii erotice: „De-ai fi noapte-aș fi lumină, blândă, lină, / Te-aș cuprinde c-un suspin, / Și în nunta de iubire, / În unire, / Naște-am zorii de rubin ;/ De-aș fi mândră, râșorul, / Care dorul / Și-l confie câmpului, / Ți-aș spăla c-o sărutare, / Murmurare, / Crinii albi ai sânului”. Există și în această poezie o adevărată euforie a sânului, a „ crinilor albi ai sânului”, un

element care provoacă „tandre visări ” și miraje de „profume” și, în același timp, imaginația creatorului însuși. O particularitate distinctă a versurilor de început o constituie anumite viziuni clasicizante, precum și unele „reminescențe” din mitologia clasică: Apollo, Eros, Eol, Echo, Chlôm, Erato, Vesta. Din 1866 datează și poezia **La o artistă** în care descoperim o vibrație erotică mai adâncă. Cântecul artistei (era instrumentistă) nu exercită asupra sa doar o seducție pur omenească prin valorile acustice, ci una neobișnuită, înalt spirituală, care topește emoția sentimentală în apele imaginației. Iubirea e acum o „ creație a spiritului, ce se situa deasupra instinctului ca o plămadă nobilă a sufletelor” (Jose Ortega y Gasset). Dintr-un obiect al adorației de moment, femeia devine, prin cântecul ei, simbolul unei existențe misterioase, o promisiune de fericire și cunoaștere, din care se vor nutri viziunile poetice viitoare. Într-o primă fază, „notele murinde” ale artistei ca apoi cântecul cu virtuți magice să deștepte în inima contemplatorului romantic o emoție cu substrat funebru, amintire a unei drame trecute, filtrate acum prin gravitatea omenească a cântecului care este al poetului însuși, simbolizat prin „lira sfărâmată”. Dintr-un obiect al unei timide adorații platonice, explicabile la nivelul biografiei sentimentale adolescente, femeia devine deodată în viziunea poetului, o ființă cosmică, ea fiind, prin cântecul ei, risipit în nemărginire, o notă armonioasă din „cântarea sferelor”, din însuși sistemul muzical al universului, intuit cu o conștiință orfică: „ Ești tu nota rătăcită / Din cântarea sferelor / Ce, eternă, nefinită / Îngerii o cântă-n cor ? Ești ființa-armonioasă / Ce-o gândi un serafim? Când pe lira-i tânguioasă / Mână cântecul divin? “. În această întrebare juvenilă întoarsă neliniștit spre imensitatea cosmică este prefigurată o direcție esențială a liricii erotice eminesciene în care femeia, cu toate atributele ei pământești, este, totuși, o expresie a gândirii poetului, el însuși o ființă cerească. Femeia, pe măsura transformării stărilor sufletești spre o imaterialitate mistică, sentimentele poetului se purifică și se înobilează prin ideea penitenței, a adorației: „Că te-am zărit e a mea vină / Și vecinic n-o să mi-o mai iert, / Spăși-voi visul de lumină / Tinzându-mi dreapta în deșert.” Mai întâi „mireasa blândă din povești”, apoi în momentul despărțirii, „ mireasa sufletului”, iubita îi apare la

sfârșit, când se îndepărtează în plină apoteoză, ca icoană „a pururi verginei Marii”.

Iubirea curtenească este „pură, dinamică, amoroasă, lipsită de materie, forma iubirii fără inerția cărnii” (Jose Ortega y Gasset). Această iubire nu se realizează și constă în tensiune, zel, năzuință. Idol de o clipă al lui Eminescu a fost și Cleopatra Poenaru. Dragostea pentru această femeie constituie geneza interioară a poeziei **Pe lângă plopul fără soț...** Petru Caraman observa că numărul nepereche al plopilor apare ca un element peisagistic, care predispune la presimțiri triste. Are dreptate, pentru că limita dintre „fizic și metafizic” se sparge, iar sentimentul de dragoste pentru femeia iubită tinde spre absolut. Poetul cerșește „o zi”, „o oră” numai de dragoste. Iubirea este respinsă. Nu el pierde, ci eroina dragostei lui. Ea nu va rămâne în fața vremurilor viitoare în marmura nemuririi poetice și nu se va înălța în empireul în care strălucesc, în poezia eternă, Laura lui Petrarca, Elena lui Ronsard și „Doamna brună” din sonetele lui Shakespeare. Imaginea femeii unice cedează locul unei imagini nedistincte „Căci azi le semeni tuturor / La umblet și la port”. Dacă ar fi înțeles iubirea poetului femeia ar fi învins moartea devenind simbolic-eternă („Ai fi trăit în veci de veci / Și rânduri de vieți”). Inconstanța și inconsistența sentimentelor personajului feminin determină înstrăinare superioară și definitivă a poetului („Și te privesc nepăsător / Cu-n rece ochi de mort”), atitudine care evocă strofa de încheiere a Luceafărului.

Structura eroticii lui Eminescu clarifică, într-un fel, raporturile dintre el și Veronica Micle. Aspirațiile lui sunt mai toate la modul grec, și consistă în voluptăți pe care le deține și le simbolizează Cupidon : „Gât și umere frumoase, / Sânnuri albe și rotunde / El le ține-nbrățișate / Și cu mâinile le-ascunde.”

Eminescu nu se sperie, în poezie, de viziunile carnale. Apare, astfel, și o nouă imagine a femeii. Surprinsă în plină pasiune, ea solicită direct atingerea senzuală. Uneori, ca în **Floare albastră**, această solicitare se însoțește cu îndemnul către poet de a părăsi depărtarea („Nu căta în depărtare / Fericea ta, iubite !”), pentru ca imediat să urmeze ademenirea apropierei tactile, împinsă până la agresiune preerotică: „Mi-oi desface de-aur părul / Să-ți astup cu dânsul gura.” În **Călin (file din poveste)**, pasiunea ei capătă un caracter de-a dreptul frenetic : „...a venit un Zburător / Și strângându-l tare-n brațe, era mai ca să-l omor.” În

Noaptea există o suită întreagă în acest sens : „Pe genunchi îmi șezi, iubito, brațele-ți îmi înconjoară gâtul... / Cu-a tale brațe albe, moi, rotunde, parfumate / Tu grumazul mi-l înlături, pe-al meu piept capul ți-l culci.” Imaginea fetei adormite din **Călin (file din poveste)** este străbătută de un năvalnic val lăuntric de senzualitate: „Și de-a vârstei ei căldură, fragii sânnului se coc / A ei gură-i descleștată, de-a suflării sale foc.”

Nesatisfăcut cu situațiile obișnuite, Eminescu combină savante poezii șagălnice, de natură să facă mai suavă apropierea iubitei: „Când prin crengi s-a fi ivit / Luna-n noaptea cea de vară / Mi-i ținea de subsuoară, / Te-oi ținea de după gât „și Ți-aduci aminte cum pe-atunci / Când ne plimbam prin văi și lunci / Te ridicam de subsuori / De-atâtea ori, de -atâtea ori?” Sărutarea intră drept element esențial și era așa de frenetică și avidă, încât alcătuia o copulație vinovată ca o însoțire: „Sărutări erau răspunsul, / La-nțrebări îndeosebi”. Rosa Del Conte completează: „În poeziile eminesciene, colocviul dintre inimă și lucrurile care știu își păstrează intactă tainica lui intimitate... Convorbirea se desfășoară între inimă și lucruri, dar într-o atmosferă aluzivă, de liricitate pură. **Și dacă...** este un astfel de început care reia și continuă o discuție tainică.

Eminescu creează imagini de o plastică senzualitate. O scenă erotică, o retrăire violentă a senzației de trup în contopirea înfrigurată dintre bărbat și femeie apare în **Călin Nebunul** : „El o saltă-n a lui brațe tânără, rotundă, tare / Și ea tremură ca varga de oțel de-a lui strânsoare”. Poetul își fixează cu intensitate atenția asupra părților predilecte din trupul femeii: părul („...părul tău bălai și moale de mi-l legi după grumaz”- **Călin (file din poveste)**); gura („...lăsând prada gurii mele / Ale tale buze dulci”- **Dorința**); gâtul („...la alba strălucire a gâtului tău gol / La dulcea rotunzime a sânnilor ce cresc”- **Apari să dai lumină**), umerii („...când sărut cu-mpătimire ai tăi albi și netezi umeri”- **Călin (file din poveste)**); sânnii („...când plini de flăcări eu de sânul tău m-ating-**Locul aripilor**”). Uneori, numai o indiscretă privire capătă intensitatea aparentă a unei violente tactilități: „Ici și acolo a ei haine s-au desprins din sponci ș-arată / Trupul alb în entuziasmul erotic proiectat în absolutul poeziei și durere, revers dramatic al imposibilității atingerii idealului de totalitate, de integrare în marele Tot, în armonia pierdută a vechimii. Femeia nu mai este doar „o marmură rece”, o metaforă, ci este „marmură caldă, ochi de piatră ce scânteie”. Versul „Tu ai fost

divinizarea frumuseții de femeie” sporește în intensitate, afectiv și poetic, imaginea femeii ideale, ca apoi poetul să treacă la actualizarea acestuia din perspectiva propriilor sentimente. În fantezie, opoziția dintre trecut și prezent - „ Tu ai fost divinizarea” față de „ Și astăzi tot frumoasă o revăd” este aparentă. Imaginea centrală, aceea a frumuseții ideale a femeii, este ridicată în ficțiune la o valoare absolută, la viața căreia participarea poetului este cu atât mai dramatică și mai profundă, cu cât opoziția dintre aceasta și imaginea reală a femeii „ Cu inima stearpă, rece și cu suflet de venin!” devine mai categorică în partea a doua a poemului.

Dialectica sentimentelor din **Venere și Madonă** dezvăluie o atitudine paradoxală, dar caracteristică structurii sufletești a romanticului: cu cât realitatea îl deziluzionează mai mult, iar femeia umilită de invectivă plânge, cu atât crește în intensitate elanul idealizării, încercarea de atâtea ori himerică a Creatorului de a opune vieții „ vâlul alb al poeziei”, creației. Dovadă e înduioșarea finală: „ Plângi, copilă?...” „Șterge-ți ochii, nu mai plânge!...A fost crudă-nvinuirea/ A fost crudă și nedreaptă, fără razem, fără fond./Suflete! de-ai fi chiar demon, tu ești sântă prin iubire,/ Și ador pe acest demon cu ochi mari, cu părul blond”. Imaginea „ tu ești sântă prin iubire”, asociată cu aceea din strofa a cincea, care face trecerea spre dezamăgire și invectivă, „ Și-am făcut din tine-un înger, blând ca ziua de magie, / Când în viața pustiită râde-o rază de noroc”, ne îndreaptă către esența poeziei însăși, care este imaginea femeii înger. Elanul spre idealizare din partea întâi a antitezei (trecutul), idealizare ce nu concepe margini (Te-am văzut plutind regină printre îngerii din cer “) îl regăsim la fel de intens în partea a doua a antitezei (prezentul) , când poetul se împacă oarecum cu viața, salvându-se însă prin fantezie („tu ești sântă prin iubire”) și lărgind perspectiva spre spațiul enigmatic al închipuirii spre lumea eternă a poeziei însăși. Dacă sufletul lui Eminescu oscilează între două lumi, între sacru și profan, acela al poetului se orientează definitiv spre lumea sacrului, simbolizată de visul poetic în stare să reînvie prin cuvânt imaginea pierdută a vieții originare. Prin **Venere și Madonă** femeia devine muză în imaginația poetului, ea este un arhetip feminin, prin care poetul ajunge la cunoaștere și înțelepciune, la conștiința de sine - aceea de Creator.

Cel mai adesea, erotica eminesciană celebrează nu prezența iubirii, ci amintirea sau visul ei. Între vis și iluzie „prin lumina cea rărită, / Din

valurile reci, din umbre moi”, se încheagă părelnică întrupare feminină din **Diana**, statuie fugară de zeiță și „straniu joc” al luminii de lună, captat în ochi de Endymion. Tot acest joc de imagini iluzorii în oglinzile mișcătoare ale apei, joc ce mizează și pe pluritatea de funcții mitologice ale Dianei (zeiță a lunii, zeiță a vânătorii) încheagă cea mai imaterială dintre visatele icoane feminine eminesciene. Din jocul de lumini pe ape, statornicia privirii („ochiul tău rămas pe loc “) creează imaginea frumuseții a cărei materie o dă lumina, valul călător și umbra. Diana este lumină, mișcare și vis de îndrăgostit Endymion, sau mai exact Diana nu este decât lumină, mișcare și vis. Recurența celor trei motive (lumina, mișcarea, privirea) care apar travestite pe tot cuprinsul poeziei, sunt însumate în strofa finală în imaginea Dianei. Cele trei motive converg într-unul singur: „straniu joc “ pentru că apariția Dianei este rodul „ straniului joc” al spiritului cu natura. Natura euforizată (pădurea, izvorul în lumina lunii, iarba moale, foșnetul adormitor al frunzilor) ascunde de această dată o suavă, vânătoare erotică a privirii”. Un „ El”, ascuns în frunzișul pădurii, așteaptă trecerea frumoasei zeițe care nu întârzie să apară în întreaga ei grație: „ Ah! acum crengile le-ndoaie/ Mănuțe albe de omăt,/O fată dulce și bălaie, /Un trup înalt și mlădjet./Un arc de aur pe-al ei umăr/Ea trece mândră la vânat”. Din tonul vioi și jucăuș al enunțării este limpede că tânărul nu va avea sfârșitul cumplit al omonimului său antic, Acteon, care a îndrăznit s-o privească pe Artemis la scăldat.

Toată viața , Eminescu a alergat după un „**meteor feminin**” (George Călinescu). Zvonul dragostei lui Eminescu pentru Mite Kremnitz este dezmințit de unii și acceptat de alții. Iubirea aceasta „cerebrală “oscilează între sentimentul real și ficțiunea simbolică. Publicista germană „ plânge de emoție și de mândrie atunci când Eminescu îi aduce poezia **Atât de fragedă...** (G.Călinescu). **Atât de fragedă...** „floarea albă de cireș”, mersul este plutitor ca visul, mătasea rochiei tremură ușor, în schimb ochii sunt fierbinți și șoaptele gurii calde, de o corporalitate diafană la început, evoluează în viziunea poetului și, „goliciunea-i...”(Călin (file din poveste)) sau „ ea cu umeri de zăpadă și cu părul lucitor/ Și mai goală este în somnu -i” (Călin Nebunul).

Alteori, ca în poemul **Miron și frumoasa fără corp** , senzualitatea eminesciană se intensifică pe calea unei savante dezvăluri progresive a viziunii voluptuoase. „ Ah, arată-mi-te goală/ Atunci ea roșind se pleacă/ Și sta piepții să-i desfacă/ Și din sponci

desprinsă haina/Și în lună se dezbracă/Dezvelind taină cu taină”. Odată goală, ea își continuă gesturile ațățătoare : „ Ce frumoas-i...Umed-alb/Neted-dulce zugrăvit/ De pe sâni rotunzi o salbă/ Ea în urmă a zvârlit.”

Eul liric descoperă că iubirea nu poate fi desăvârșită și atunci coboară femeia de pe soclul pe care o înălțase. Izbucnește acum misoginismul. Femeia e falsă, cochetă, frivolă, demnă urmașă a Evei și a Dalilei („cocheta”, „lunecoasa”, „lingușitoare”, „rece”). Versul devine declamator. Poetul cultivă invectiva și chiar estetica urâtului. Se descoperă în lirica sa legată de Eros, o nouă cale de depășire a romantismului, de astă dată prin eliminarea iluziei și printr-o incursiune lucidă până la repulsivul resort al pieritoarei realități organice. Infama prezență, ce vrea acum să-l ademenească, descoperă subiacentul, „leș” respingător, mascat de o factice frumusețe. Cât e de crud în **Când te-am văzut , Verena** : „ De cărnurile albe eu fâlcile-ți dezbracă/Și pielea de deasupra și buzele le tai/ Hidoasa căpățână de păru-i despoiată /Din minții-mi?Vai.../...Pentru că porți pe oase un obrăzar de ceară/ Păreai a fi începutul frumos al unui leș”. Atracția amăgitoare se dovedește a fi doar față de unde virtual cadavru, de începutul unui „leș”.

Trupul și sufletul indică existența duală, de aici drama omului, etern împărțit între elanuri spirituale și dorințe carnale. Eminescu ilustrează perfect drama conștiinței care nu poate trăi niciodată, simultan, „oglanda sufletului” și „crâmpeliul de materie”. Ioana Em.Petrescu subliniază faptul că marele poet suie gradual la extrema posibilă, sensul contopirii ,după ce eternul feminin este văzut ca un prototipar ideal hiperboreean. Altfel spus, în parcursul metafizic al iubirii, Eminescu urmărește un timp drumul platonician, adică sușul de la iubirea pentru frumosul fizic absolut din lumea sensibilă spre esența sa arhetipală cerească. Iubirea este, pentru el, o lumină inefabilă, a genezei reînnoite și izvor neîntrerupt de înălțări și căderi. (Negoîtescu)

Așadar, creația poetului e divizată, la rândul ei între „cei doi poli ai personalității”: prima etapă stă sub semnul „sufletului”, ultima, sub semnul „trupului” nevolnic, ispitit, iubit și disprețuit. Poate aici e cea mai evidentă trăsătură romantică a operei eminesciene. Condamnată să fie o sinteză a contrariilor, poezia lui Eminescu rămâne romantică, deși depășește cu mult granițele acestui curent.

Prof. Mădălina TERCIU

La chanson dans l'enseignement/ apprentissage du français

L'insertion de la chanson dans la classe de FLE s'avère un moyen efficace de stimuler la motivation intrinsèque des apprenants, car elle suscite un certain plaisir souvent absent de l'enseignement, d'autant plus si les cours sont imposés plutôt que facultatifs. La chanson transcende le côté linguistique en intégrant la musique, le rythme ou la mélodie, tous susceptibles de faire vibrer cette sensibilité universelle qui sommeille en chaque apprenant.

Grâce à ses différents supports (textuel, audio, vidéo) et à son contenu (contexte socioculturel, répétitions, jeux de mots), la chanson offre à l'apprenant un environnement métacognitif (visuel, auditif, voire kinesthésique) propice à le mettre en confiance et à lui faire acquérir de nouvelles stratégies. Associant la musique aux mots, la chanson en tant que stratégie d'apprentissage fait entrer le non verbal et le non-dit, contribuant, de la sorte, à diversifier les modalités d'apprentissage.

La chanson est également un outil privilégié pour faire découvrir aux apprenants de nouvelles stratégies d'apprentissage propres à les remotiver par de différents codes (linguistique, littéraire, culturel, musical) pouvant être explorés indépendamment ou simultanément. Comme la chanson a le potentiel de toucher l'affectif individuel au-delà du message textuel, elle a l'avantage substantiel d'inciter plus efficacement les apprenants à s'engager psychologiquement dans l'étude du français.

Par conséquent, les activités artistiques extracurriculaires conçues sur l'exploitation de la chanson comportent de nombreux avantages: développement des compétences artistiques, connaissance et compréhension, pratique de diverses formes artistiques, meilleure perception des réalités culturelles, partage d'expériences artistiques et possibilité de devenir des consommateurs d'art et des intervenants avisés dans le domaine. Des résultats personnels nous déterminent à croire que les activités artistiques mentionnées renforcent la confiance en soi,

l'investissement culturel et l'esprit d'équipe, favorisant la compréhension interculturelle.

En complément du programme, presque tous les pays européens encouragent les écoles à offrir des activités extracurriculaires dans le domaine artistique. Même si les formes d'arts proposées dans ce cadre sont multiples, la musique apparaît particulièrement bien représentée. En Roumanie, la musique fait partie des deux matières artistiques incluses dans le programme obligatoire (à côté des arts visuels).

Afin d'étudier quel genre d'activités extracurriculaires pourra créer l'enseignant de FLE, nous présenterons un bref historique de l'utilisation des chansons dans l'enseignement du FLE.

Selon l'étude de quelques exégètes dans le domaine, la chanson fait ses premiers pas dans la classe de FLE à la fin des années '50. À l'époque, des chansons folkloriques, comme « Alouette » et « Auprès de ma blonde », faisaient partie de la matière d'étude dans de divers cours de langue et civilisation française. Ce n'est qu'aux années '60 que les belles chansons de Brel et la douce voix de Barbara sont incluses dans la matière d'étude. Dans les trois décennies suivantes les méthodologies communicatives prennent place et au lieu d'une conception de la langue comme système à être mémorisé par répétition, introduites par les méthodes béhavioristes, on déploie une conception de langue comme un organisme vivant en changement constant dont on se sert pour communiquer. Dans les cours de FLE, on cherche à imposer une langue parlée par les locuteurs natifs.

La chanson en tant que document authentique constitue un des supports idéaux pour l'étude de la langue de cette perspective. Les critères de sélection des chansons changent aussi. La chanson folklorique et la chanson poétique des grands compositeurs des années '50 et '60 perdent le monopole dans la classe de FLE. Les changements entraînés par les méthodologies communicatives changent les relations entre enseignant, apprenants et l'acquisition des savoirs. L'enseignant cherchera à identifier les besoins des apprenants, mais aussi leurs attentes et centres d'intérêt. Tout type de musique est

permis en classe, (le pop, le rock, la house, le rap, le hip-hop, etc.), car les préférences des apprenants constituent un critère déterminant du choix des chansons qui seront exploitées en classe. Certes, le rôle prépondérant de la technologie nouvelle n'est plus négligeable dans la facilitation du travail de l'enseignant. Avec tous les outils technologiques du XXIe siècle à notre disposition, la chanson et tous les supports qui l'accompagnent, comme les clips vidéo, les sites des artistes, leurs interviews sont plus que jamais accessibles.

En analysant la popularité de l'exploitation en classe de la chanson, nous ne nous empêchons pas d'observer ses avantages :

- la chanson est un type de document authentique
- le langage utilisé est souvent de type conversationnel (vocabulaire courant, langue parlée)
- la mélodie et les répétitions aident la mémorisation du vocabulaire ou de certaines structures grammaticales
- les mots rythmés peuvent aider à acquérir ou renforcer la prosodie de la langue cible.
- la chanson a une mission de plaisir, de divertissement
- la chanson est une ouverture vers la diversité et la culture de l'autre

À partir d'une chanson, un monde différent peut s'ouvrir devant les yeux des apprenants et éveiller leur envie d'aller à la rencontre d'autres cultures. Les chansons sont porteurs d'identité collective, définissent des concepts, représentent des cris de révolte, expriment des idéologies politiques, etc.

Cependant, comme tout autre support utilisé en classe, la chanson n'est pas une panacée didactique. Ses bénéfices ne peuvent se présenter qu'à travers une utilisation consciente, dans un programme cohérent et des activités qui permettent d'accéder aux objectifs visés.

Prof. Gianina BUTESCU

No pun intended

From the very beginning of spoken language, words had the power to conceal, to hide the meaning or to have certain uncertainty regarding what was intended to be expressed. Sometimes, we use specific words or expressions in order to let someone know that they are wrong or not on the right path. When we don't want to hurt a person's feeling, we try to sweeten the pill and we use words with double meaning which permit us to say that the transmitter didn't intend to say what the receiver understood.

A pun is a figure of speech that consists of a word play that uses terms with similar or identical sounds or spellings for humorous effect. As presented above, puns can also hide irony. Here are some really nice and funny examples of puns:

Never trust an atom; they *make up* everything.

I told a Chemistry joke, but there was *no reaction*.

I became *well red* by staying a long time in the sun.

This whiteboard is *remarkable*.

Inspecting mirrors is a job I *could really see myself* doing.

I wondered why the baseball was getting bigger. Then it *hit* me.

I did a performance about puns. Really, it was *just a play on words*.

As you can see from these examples, the intended reaction of the speaker is to provoke laughter. Although puns are considered a low form of humor, I think that the use of puns is associated with creativity and a rich vocabulary. Anyway, sometimes puns are accompanied by an apology (example: "If yo'll excuse the pun") or an ironic claim that the pun is unintentional (such as: "no pun intended"). For one hand, you need to have a solid literary background in order to use puns and, on the other hand, you need to have a very well developed sense of humour, also. These two qualities are also required for the listener, as it is very important to whom you address.

Puns fall into four main categories:

Homographic puns are based on homographs (words that have identical spelling but different

meanings and often, even different pronunciations). The word "*homograph*" comes from Greek and means "*same write*".

Example of homographic pun:

I don't know how to polish shoes; I'm not Polish.

Homonymic puns use homonyms (different words that are identical in both spelling and sound). "*Homonym*" derives from the Greek and translates "*same name*".

The words "bark", (the sound a dog makes) and "bark" (the outer covering of a tree) are homonyms.

Example of homonymic pun:

I made a joke during the Zoom meeting, but it wasn't remotely funny.

Homophonic puns rely on homophones (words that sound the same but have different meanings—and typically different spellings). "Homophone" is derived from the Greek for "*same sound*".

The words "*peace*" and "*piece*" are homophones.

Homophonic pun example:

I used to work at a belt factory, but it was such a waist of time.

Compound puns are a form of wordplay that incorporates multiple puns. A compound pun can include any combination of homophonic puns, homographic puns, and homonymic puns. The inclusion of multiple puns can enhance a joke's complexity and humor.

Compound pun example:

I couldn't make enough dough as a baker, so I decided to rise to the occasion and make more bread as a banker.

There are also many other types of puns (recursive, visual, paronomastic, metonymic, sylleptic, antanacsis) but the universe of these types of figures of speech is very wide and every language has its own way of expressing rhetorical or humorous aspects that are meant to keep you alert, amused and educated.

In the end, I just want to say: "Farewell, my friends! Let's "*ketchup*" soon!

Prof. drd. Vlad ISTRATE

Robin Hood: The Legendary Hero of English Folklore

Robin Hood stands as one of the most enduring figures in English folklore, embodying the spirit of rebellion against tyranny and championing the cause of the oppressed. This legendary outlaw, whose exploits have been told and retold for centuries, represents the ideal of justice and heroism in the face of injustice and oppression. While the historical existence of Robin Hood remains a subject of debate among scholars, his legend has left an indelible mark on English culture and continues to captivate audiences worldwide.

The earliest references to Robin Hood date back to medieval ballads and tales, where he is depicted as a skilled archer and outlaw living in Sherwood Forest with his band of Merry Men. These stories often portray Robin Hood as a nobleman who becomes an outlaw after being wronged by corrupt officials or unjust laws. His exploits, which include robbing from the rich to give to the poor and outwitting his enemies with his cunning and

resourcefulness, have been passed down through generations, evolving and adapting to different cultural contexts over time.

In addition to the ballads and tales, Robin Hood has been immortalized in various literary works, including plays, novels, and poems. Perhaps the most famous of these is Sir Walter Scott's "Ivanhoe", where Robin Hood appears as a supporting character aiding the protagonist in his quest for justice. The character of Robin Hood has also been depicted in countless films, television shows, and other forms of media, further solidifying his status as a cultural icon.

Robin Hood's popularity as a symbol of resistance and defiance against injustice has endured for centuries, inspiring countless individuals and movements throughout history. His willingness to stand up for the downtrodden and challenge authority has resonated with people from all walks of life, making him a symbol of hope and heroism.

Moreover, the legend of Robin Hood has inspired numerous adaptations and reinterpretations, reflecting changing social and political attitudes. In some versions of the story, Robin Hood is portrayed as a revolutionary figure fighting against feudal oppression, while in others, he is depicted as a romantic hero driven by love and loyalty.

In conclusion, Robin Hood remains an enduring figure in English folklore, representing the timeless ideals of justice, courage, and compassion. Whether as a medieval outlaw or a modern-day icon, his legend continues to capture the imagination of people around the world, reminding us of the power of the individual to make a difference in the face of adversity.

Diana-Andreea MOISE, IX B

Recenzie film

Nimic nou pe frontul de vest

Nimic nou pe frontul de vest este un film istoric, acțiunea filmului fiind în Germania anului 1914. Din păcate, războiul îl aduce pe tânărul Paul Baumer și pe colegii acestuia pe linia frontului Germano-Francez. La doar 18 ani, Paul înțelege cu adevărat că războiul nu este o joacă. Aici își vede camarazii de școală murind în tranșee sau recurgând la sinucidere din cauza traumelor.

Tot aici îl întâlnește pe viitorul său mentor, Stanislaus Katschinsky sau pe scurt Kat. Acesta îl ajută să rămână în viață și devin buni prieteni. Aceștia furau de la un țăran francez găște, pe care le mâncau mai apoi cu prietenii. Dar, din păcate, spre sfârșitul filmului, Kat este împușcat de fiul țăranului și este trimis la infirmerie. Paul este forțat să atace iar linia franceză până la ora 11, această oră fiind cea a păcii între Germania și Franța. Până la urmă, Paul este ucis și moare la orele 11:00.

În opinia mea, acest film este unul care merită un Oscar. Este o poveste tristă, ce merită auzită și văzută de toată lumea: un adevăr ce nu poate fi uitat ușor.

Cezara Petronela VIȚALARIU, XI B

Poezie

Mireasă verde

Doamne, du-mă înapoi,
În câmpii cu mult trifoi,
În păduri cu frunza verde,
Fă-mi din flori... Mireasă Verde.

Du-mă în grădina mică,
Unde iarba se ridică,
Pe-unde salcia mă pierde,
Să mi-o faci... Mireasă Verde.

Să mă duci și-n ape dulci,
Poți și-n cele mai adânci,
Iar pe alge le-aș dezmierde,
Să-mi fie... Mireasă Verde.

Și în casele pustii,
Flori și alte plante vii
Îmbulzesc locul cu verde,
Ele-mi sunt Mireasă Verde.

Doamne, du-mă unde vrei,
Și în ploi, prin flori de tei,
Oriunde, nu mă voi pierde,
Natura mi-i Mireasă Verde.

Diana-Andreea MOISE, IX B
Premiul I, Concursul *Tărâmul Verde*
Coordonator, prof. Ignat Cristina-Ionela

Recenzie carte
Maze runner
James Dashner

„Maze Runner: Labirintul” de James Dashner este o poveste apocaliptică, captivantă, plină de suspans și mister. Thomas, protagonistul, se trezește într-un lift în mișcare și ajunge în Glade, un loc izolat, înconjurat de un labirint gigantic. Alături de alți adolescenți care își pierduseră memoria, Thomas încearcă să descopere secretul labirintului și să găsească o cale de scăpare. Atmosfera tensionată și pericolele constante creează o experiență de lectură aventuroasă.

Personajele sunt diverse și bine dezvoltate, cu Thomas ca un lider natural, care aduce un nou val de curaj și determinare. Alături de el, Newt, Minho și Teresa adaugă profunzime și energie echipei lor. Relațiile și interacțiunile dintre aceste personaje sunt complexe și realiste, oferind o bază emoțională solidă pentru acțiunea tensionată.

Intriga este plină de suspans și neprevăzut, cu întorsături de situație care mențin cititorii în alertă. Atmosfera tensionată și pericolele constante ale labirintului, inclusiv creaturile mortale numite Grievers, adaugă un strat suplimentar de intensitate poveștii.

Așadar, „Maze Runner: Labirintul” este o lectură antrenantă care reușește să combine acțiunea intensă cu o poveste captivantă și personaje memorabile. Deși anumite aspecte rămân cu un semn al întrebării, acest lucru nu face decât să adauge misterului și să te lase nerăbdător să continui seria. Recomand această carte oricui caută o aventură distopică, plină de suspans și răsturnări de situație.

Elena-Tiziana ANTONESEI, X B

În 10 februarie 1938 Regele Carol al II-lea înlătură cabinetul Goga – Cuza și instaurează un regim de autoritate personală. În fruntea guvernului este numit patriarhul Miron Cristea?

În 21 februarie 1947 a fost inventat aparatul de fotografiat la minut de către Edwin Herbert Land, în New York ?

În 31 martie 1889 a fost inaugurat Turnul Eiffel, cea mai înaltă clădire din lume la acea vreme (300,24m) ?

În 27 martie 1697 Sinodul de la Alba Iulia, convocat de mitropolitul Teofil, a adoptat Unirea cu Roma, act care a pus bazele Bisericii Române Unite cu Roma?

În 1 aprilie 1919 România trecea la calendarul gregorian (calendarul pe stil nou), ziua de 1 aprilie (stil vechi) devenind 14 aprilie (stil nou)?

În 3 mai 1560 Diaconul Coresi și Tudor Diacul încep tipărirea (până la 30 ianuarie 1561), la Brașov, a primului „Tetraevanghel” în limba română?

În 6 mai 1639 a fost încheiată construcția Bisericii „Trei Ierarhi” din Iași, ctitorie a domnitorului Vasile Lupu, locul unde se află mormintele lui Alexandru Ioan Cuza, Dimitrie Cantemir și Vasile Lupu?

În 4 iunie 1920 se încheie Tratatul de la Trianon între Puterile Aliate și Ungaria și se recunoaște pe plan internațional unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România?

În 20 iunie 1992 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea ca sfinți a voievodului Constantin Brâncoveanu și a copiilor lui , precum și a „binecredinciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt”?

Emanuel SIMEAN, XI A

Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Iacob” Dorohoi

ADMITERE 2024

*Reamintim trecutul,
Valorificăm prezentul,
Conturăm viitorul.*

- Program de mentorat elevi
- Cercuri de spiritualitate, de jurnalism
- Cenaclul HARIS
- Asistență duhovnicească
- Corul HARIS
- Corul psaltic AGNUS
- Grupul vocal SIMBOL
- Ansamblul de dansuri ROMANIȚA
- Revista „Viața școlii tale”
- Proiecte județene/interjudețene
- Locuri de cazare în cămin
- Masa servită zilnic la cantină

TEOLOGIE ORTODOXĂ

- 24 locuri (băieți)
- **Înscrieri: 16-17 mai 2024**
- **Probe: 21-24 mai 2024**

Absolvenții de Seminar pot opta pentru continuarea studiilor în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă sau pentru oricare altă instituție de învățământ superior.

FILOLOGIE-BILINGV Română-Engleză

- 26 locuri (fete și băieți)
- **Înscrieri: 16-17 mai 2024**
- **Probe: 21-24 mai 2024**

Profil acreditat ARACIP din anul 2016

Mai multe informații referitoare la admitere:

<https://www.seminaruldorohoi.ro/admitere-liceu>

Adresa: Dorohoi, str. Poștei 14

0231 611961

0740 566367

0742 053121

www.seminaruldorohoi.ro

[www.facebook.com/
seminaruldorohoi](https://www.facebook.com/seminaruldorohoi)

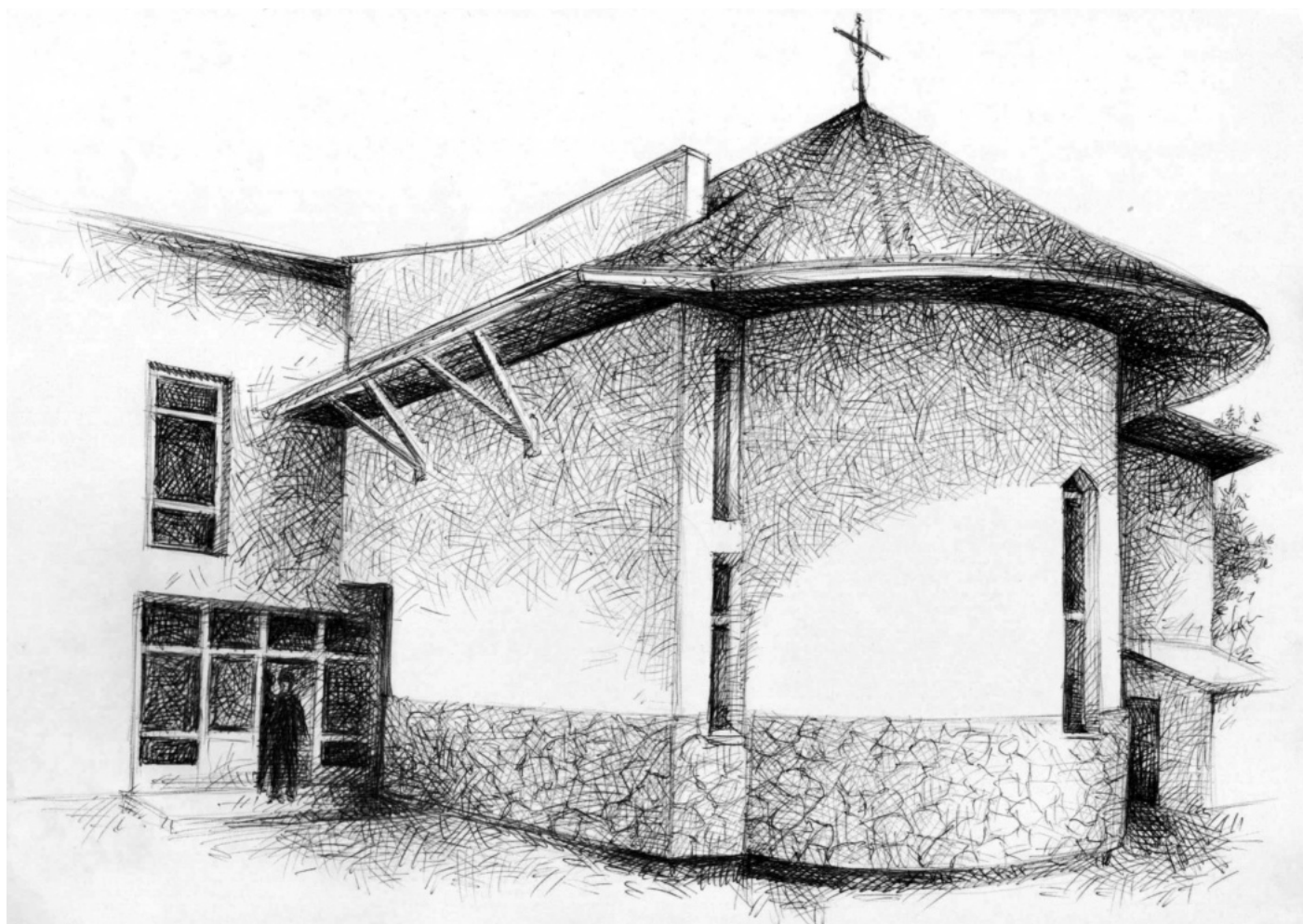

[www.youtube.com/
seminaruldorohoi](https://www.youtube.com/seminaruldorohoi)

[www.instagram.com/seminar
uldorohoi](https://www.instagram.com/seminaruldorohoi)

SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL ORTODOX „SFÂNTUL IOAN IACOB” DOROHOI

Str. Poștei, nr. 14 Dorohoi, 715200/ tel./fax 0231/611961

<https://seminaruldorohoi.ro/>

e-mail: semdorohoi@yahoo.com